

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta pedagogická

Katedra hudební výchovy a kultury

Základní umělecká škola Antonína Dvořáka v Karlových

Varech s akcentací kytarového oddělení

Bakalářská práce

Štěpán Kordík

Obor: Hudba se zaměřením na vzdělávání

Vedoucí práce: Mgr. Vít Aschenbrenner, Ph. D.

Plzeň, 2022

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni, 2022

.....
vlastnoruční podpis

Poděkování

Děkuji Mgr. Vítu Aschenbrennerovi, Ph.D za příjemnou spolupráci při vypracovávání této kvalifikační práce. Dále děkuji všem pedagogům ze Základní umělecké školy Antonína Dvořáka, kteří mi poskytli rozhovor a samozřejmě i ostatním, díky kterým jsem doplnil potřebné informace. Velké díky patří ředitelce školy Mgr. et Bc. Ingrid Ahneové, které vděčím za poskytnutí školních materiálů.

Obsah

Úvod	5
1. Historie ZUŠ Antonína Dvořáka	6
1.1. Založení školy a její vývoj v letech 1946–1956	6
1.2. Historie školy v letech 1957–1986	7
1.3. Historie školy v letech 1987–2006	9
1.4. Historie školy od roku 2007 až po současnost	11
2. Činnost ZUŠ Antonína Dvořáka	14
2.1. Hudební soubory a orchestry ZUŠ	14
2.1.1. Jazz Combo AD	14
2.1.2. Smyčcový orchestr	15
2.1.3. Dětský pěvecký sbor Berušky	16
2.1.4. Flétnový soubor Múzy	17
2.2. Výtvarný, taneční a literárně dramatický obor	18
2.2.1. Výtvarný obor	18
2.2.2. Taneční obor	18
2.2.3. Literárně dramatický obor	19
2.3. Soutěž Karlovarská růžička	20
2.4. Aktivita ZUŠ v soutěžích	21
3. Kytarové oddělení	23
3.1. Kytarové oddělení v jednotlivých budovách	23
3.2. Metodika výuky	24
3.2.1. Používané notové materiály a metodický postup	24
3.2.2. Odlišné přístupy ve výuce	26
3.3. Úspěchy kytarového oddělení	27
4. Výuka na ZUŠ Antonína Dvořáka v době pandemie	28
4.1. Metody výuky na dálku	29
4.1.1. Synchronní on-line výuka	29
4.1.2. Asynchronní on-line výuka	30
4.1.3. Off-line výuka	31
4.2. Odlišnosti v distanční výuce ve vztahu k jednotlivým nástrojům	31
4.3. Úskalí distanční výuky	33
5. ZUŠ Antonína Dvořáka v současnosti	34
5.1. Současné působení ZUŠ	34
5.2. Srovnání s ostatními ZUŠ v kraji	35
6. Osobnosti spjaté se ZUŠ Antonína Dvořáka	36
6.1. Významní současní pedagogové	36
6.2. Významní absolventi	37
Závěr	40
Resumé	41
Seznam použité literatury a pramenů	42
Přílohy	I

Úvod

Základní umělecká škola Antonína Dvořáka v Karlových Varech poskytuje místním dětem již přes 75 let kvalitní hudební vzdělání. Za dobu její působnosti vychovala stovky hudebníků a mnoho z nich se pak stalo uznávanými profesionály a pedagogy v oboru. Za dnešní podobou školy stojí bohatá historie, během které prošlo prostorami školy a jejích poboček mnoho zkušených pedagogů a v čele se vystříдалo spousta ředitelů. Ve městě Karlovy Vary se jedná o základní uměleckou školu s nejrozšířenějším polem působnosti, protože kromě výuky čtyř oborů na hlavní budově ve Šmeralově ulici nabízí ještě výuku na dalších pobočkách a místech výkonu činnosti.

Cílem této kvalifikační práce je přiblížit historii školy od jejího založení v roce 1946 až po současnost, kde budou jako hlavní zdroje sloužit některé z dochovaných kronik a dále sborník vydaný v roce 2006 k příležitosti 60. výročí školy. Další kapitola je věnována činnosti školy napříč čtyřmi uměleckými obory se zmínkou všech hudebních souborů na škole působících. Kapitola o kytarovém oddělení přibližuje výuku klasické a elektrické kytary. Vzhledem ke stále probíhající pandemii koronaviru jsem se rozhodl věnovat celou kapitolu distanční výuce na základní umělecké škole, protože měla v posledních dvou letech zásadní vliv na všechny pedagogy a studenty. Poslední kapitoly pak popisují současný stav Základní umělecké školy Antonína Dvořáka a závěrem obsahové části jsou představeny významné osobnosti z řad pedagogů a studentů.

V příloze jsou nabídnuty rozhovory s pedagogy, které se staly významným pramenem při vypracovávání, jelikož v kronikách mnoho let vývoje školy bohužel není zaznamenáno. Dále pak dobové programy koncertů, fotografie a důležité dokumenty.

Toto téma jsem si zvolil z důvodu, že mám k Základní umělecké škole Antonína Dvořáka velmi kladný vztah. Od šesté třídy základní školy jsem docházel na hodiny klasické kytary k panu učiteli Letmajerovi a postupem času se pro mě hudba stala smyslem života, z velké části i díky této základní umělecké škole. Brzy jsem zde začal navštěvovat jazzový soubor Jazz Combo A.D., který byl v mém hudebním dospívání také velmi zásadní, protože mi ukázal úplně jiný svět hudby. Před odchodem na vysokou školu jsem vzdělávání ukončil a v roce 2019 na Základní umělecké škole Antonína Dvořáka rozšířil řady pedagogů, za což jsem velmi vděčný.

1. Historie ZUŠ Antonína Dvořáka

1.1. Založení školy a její vývoj v letech 1946–1956

Po skončení druhé světové války byly pohraniční oblasti naší země značně zasaženy. Probíhalo dosídlování těchto oblastí a zároveň bylo jedním z témat vytváření kvalitních podmínek pro vzdělávání v zemi, která se právě vzpamatovává z následků války. Cílem bylo – a to nejen v Karlových Varech – se vyrovnat například Praze, co se zmiňovaných podmínek týče. Dne 6. března 1946 bylo odsouhlaseno zřízení hudební školy orgánem *Místní správní komise*. Pro umístění školy byla vybrána Svahová ulice na Vyhlídce v Karlových Varech. Ze začátku bylo třeba obsadit učitelský sbor. Tehdejší zřizovatelé čerpali z vlastních řad, a tak byli vybráni členové Karlovarského symfonického orchestru (zkráceně KSO). Prvním ředitelem se pak stal hudebník a pedagog Jaroslav Franci. Bohužel nejsou známy další aktivity školy, nicméně o rok později, v roce 1947 zahájila oficiální provoz *Městská hudební škola*. Tehdy zde vyučovalo deset zkušených pedagogů pod ředitelem Václavem Mayerem a do školy docházelo na 200 žáků.

Po politických změnách prošla škola v roce 1951 procesem zestátnění. V konečném důsledku to znamenalo, že vyučování nyní podléhalo jistým učebním plánům a bylo řízeno osnovami. Další změnou bylo také to, že uchazeči o studium museli nejdříve podstoupit talentovou prověrku, čímž škola mírně nabývala na prestiži. Co se týče lokace, vzhledem k odlišným nárokům našla škola domov ve vile Laurretta, která se nachází v Sadové ulici, v samém srdci lázeňské zóny Karlových Varů. V této vile působila škola celých 25 let. Z hlediska ředitelů byl svědkem zestátnování Jaroslav Láznička, po něm vždy pouhý rok ve funkci vydrželi Roman Blahník a Božena Chlapcová. V roce 1956 nastoupil do čela školy Zdeněk Pachovský, který školu vedl celých 31 let. Za jeho éry měla škola skutečně zodpovědného a svědomitého ředitele. Během prvních deseti let provozu školy byly zaznamenány různé pedagogické úspěchy a pozitivně ovlivněn byl i kulturní život v Karlových Varech hlavně díky koncertům žáků a učitelů. Úspěchy lze přikládat profesionalitě učitelů, snaživosti žáků a v neposlední řadě i Sdružení rodičů a přátel školy, které působení Městské hudební školy podporovalo.¹

¹ HRŮZOVÁ, PACHOVSKÝ, RICHTER, VLASATÝ: 60 let základní umělecké školy Antonína Dvořáka Karlovy Vary. Karlovy Vary: ZUŠ Antonína Dvořáka, 2006, s. 4–5

1.2. Historie školy v letech 1957–1986

Karlovarská Městská hudební škola pokračovala v budování svého renomé i v dalších letech. Poměrně významnou událostí byl výměnný koncert s Hudební školou v Praze na Vinohradech, která v tu dobu působila na scéně mnohem déle. První výměnný koncert byl úspěšný, a tak tento trend pokračoval i v dalších letech. Pro školu byly tyto koncerty významné, jelikož mohli pedagogové a vedení školy vidět srovnání s prací učitelů jiných škol. Po nějaké době se začaly konat i koncerty mimo Československou socialistickou republiku, konkrétně v tehdejší NDR. Když nastalo politické uvolňování, mohly být dokonce realizovány výměnné koncerty s francouzskými školami.

Působnost školy byla mimo výměnných koncertů realizována i v soutěžích, které se konaly ve vnitrozemí. Celostátní kola soutěží se konala každé tři roky a byla motivací pro učitele i žáky, aby své schopnosti posouvali co nejdál, což se dařilo. Velkou předností karlovarské Městské hudební školy bylo smyčcové oddělení, a to jak v kategoriích sólových, tak i v orchestrálních. Dále se pak dařilo i oddělení dechovému.

Městská hudební škola prošla během své existence celkem třemi změnami názvů, z nichž první bylo přejmenování na Lidovou školu umění v roce 1961 (zkráceně LŠU). Tento zobecněný název umožnil vznik dalším oborům v rámci umělecké činnosti školy. Jednalo se o obory taneční a výtvarný. Tyto tři byly vyučovány na škole až do roku 1965, kdy se k nim přidal ještě obor čtvrtý – literárně dramatický. Na LŠU se tedy od zmiňovaného roku vyučovaly čtyři obory a zůstalo tomu tak dodnes. Rozšíření oborů přineslo komplikace v podobě nedostatku kapacity a vhodných učeben. Budova v Sadové ulici sice zůstala hlavní budovou LŠU, nicméně byly zřízeny pobočky v Táborské ulici a ve Staré Roli, z nichž starorolská pobočka je v provozu dodnes. Během let se pobočky dokonce osamostatnily, ale o několik let později, v roce 1996, se opět spojily v rámcem jedné školy. Expandování LŠU do prostor na dalších místech v Karlových Varech pokračovalo i v roce 1972, kdy se působnost školy rozšířila i na tehdejší základní devítiletou školu (zkráceně ZDŠ) Julia Fučíka na Husově náměstí, jednalo se však pouze o mimohudební obory.

Za zmínku jistě stojí, že významný sovětsko-arménský skladatel a klavírista Aram Chačaturjan, původem z Gruzie, několikrát navštívil Karlovy Vary. Při své návštěvě v roce 1970 se dokonce potkal s učitelským sborem LŠU a ze setkání vznikla fotografie, viz příloha.

V roce 1975 přišel významný milník, kdy se původní LŠU v Karlových Varech rozdělila na dvě školy. Městská hudební škola tedy nabila nového názvu a to konkrétně 1. LŠU v Karlových Varech. Provoz školy byl zahájen 1. září roku 1975 a škola byla stále zaměřena na výuku všech 4 uměleckých oborů. Vila v Sadové ulici již nebyla vhodnou budou pro provozování 1. LŠU, a tak byla zřizovatelem škole přidělena budova v ulici Šmeralova, kde se původně nacházela základní devítiletá škola. Jedná se o vskutku prostornou budovu, v níž se nachází tři patra, a dokonce sklepní prostory, které jsou také využívány k výuce. V této budově se vyučuje napříč všemi obory vyjma výtvarného až dodnes. Výtvarný obor našel své útočiště v budově tehdejší mateřské školky v Kollárově ulici, kromě učeben zde byla k dispozici i malá galerie pro prezentování výtvorů žáků. Další mimohudební obory stále pracovali v ZDŠ na Husově náměstí. Setkávání oborů bylo zajišťováno na koncertech a veřejných přehlídkách. V roce 1975 navštěvovalo 1. LŠU celkem 631 žáků napříč všemi obory, z nichž nejvíce chodilo na klavír (126) a na housle (89).²

V uplynulých letech stojí za zmínku řádka učitelů, kteří svou profesionalitou a pečlivostí posouvali školu výš a výš. Začněme tedy oborem hudebním. V budově v Sadové ulici to byly například klavíristky Růžena Lukášová a Ilsa Rodziňská. Dechové oddělení pak vedli učitelé jako Jan Nykl, Jaroslav Fořt nebo Jaroslav Černý. Z houslistů je jistě vhodné zmínit Jaroslava Gottharda, který dokonce vedl Karlovarský symfonický orchestr a kvůli své vášni pro pedagogickou činnost tento post opustil. V budově ve Šmeralově ulici pak působili pedagogové jako Hilda Jaklová, či Věra Černochová, jejíž kariéra na LŠU trvala celých 54 let a vychovala během ní spousty mladých houslistů. Vynikajících soutěžních výsledků dosáhl se svými žáky houslista Vladislav Černoch, například v roce 1977 v rámci Mezinárodní houslové soutěže J. Kociána v Ústí nad Orlicí získal se svým žákem 1. cenu, nebo v roce 2004 uspěl na soutěži v Dubaji. Dalšími vynikajícími pedagogy z řad LŠU byli například houslistky Milada Nováková, Heda Naidrová, violista Josef Malinjak, cellisté Jan Vychytil a Růžena Nytrová, nebo kontrabasista Josef Richter. Tato sestava hráčů na smyčcové nástroje položila svou pedagogickou činností základ pro vznik smyčcového orchestru LŠU v roce 1972. Vedení orchestru se pak ujal Zdeněk Chochola, zkušený violista a dirigent. V letech 1984 a 1987 rozšířili řady kytarového oddělení Petr Letmajer a Josef Filipek, kteří oba se svými žáky dosahovali značných úspěchů v soutěžích.

² Kronika 1. LŠU Karlovy Vary ze školního roku 1975-76, s. 3–10

Co se týče oboru tanečního, v letech 1964–1984 odváděla významnou práci Milena Michálková. Její práce měla soutěžní ambice, a tak se účastnila s tanečním souborem přehlídky souborů na Kladně, kde několikrát společně s žáky získala ocenění. Po Mileně Michálkové převzala vedení tanečního oboru Zdeňka Vyleťalová, jejíž působení majoritně spadá až do dalšího období, bude tedy zmíněno později.

Připomeňme, že výtvarný obor na LŠU byl založen v roce 1961. Za jeho založením stál Josef Holakovský, který měl k dispozici dva schopné sochaře s akademickým vzděláním. Jednalo se o Václava Lokvence a Václava Relicha. Ve svých začátcích se výtvarný obor zaměřoval především na kresbu, malbu, jednoduché techniky a tvarování. Již v prvních letech své působnosti dosáhli učitelé s žáky pěkných úspěchů v rámci mezinárodních výstav. Zaměření oboru bylo obohaceno i o práci s textilem, především díky Milaně Kašparové. V roce 1976 rozšířil řady pedagogů výtvarného oboru Walter Beneš, který se později stal dokonce ředitelem školy. Beneš byl v kontaktu s kolegy ze zahraničí, a tak díky své znalosti různých trendů a technik posunul výtvarný obor zase o něco dál. Dokonce se angažoval pořádáním různých soustředění pro žáky výtvarného oboru, a to nejen v Čechách.

Literárně dramatický obor (zkráceně LDO) je ze všech oborů vyučovaných na LŠU ten nejmladší. Zpočátku byl vyučován herci, kteří působili v Divadle Vítězslava Nezvala (později Karlovarské městské divadlo). V roce 1981 se pak významnou pedagožkou LDO stala Jiřina Rottová, která předtím vystudovala dramatickou konzervatoř. LDO má přesah do spousty entit v životě, vytváří vztah žáků k literatuře, ukazuje jim různé druhy mezilidských vztahů a rozvíjí jejich tvořivost či schopnost pro komunikaci. Jiřina Rottová je stále pedagožkou velice klidného charakteru a LDO vede dodnes. Za své působení s dětmi prováděla činnosti jako jsou dramatické scénky, recitování či vytváření a realizování vlastních programů.³

1.3. Historie školy v letech 1987–2006

V roce 1987 nastala pro 1. LŠU velká změna. Po neuvěřitelných 31 letech odchází z postu ředitele Zdeněk Pachovský. Nahrazuje ho Walter Beneš, který již předtím dlouhá léta působil jako pedagog ve výtvarném oboru školy. O pouhé dva roky později v české zemi padl komunismus a je na místě podotknout, že ani změna ředitele, ani postupná proměna

³ HRŮZOVÁ, PACHOVSKÝ, RICHTER, VLASATÝ: 60 let základní umělecké školy Antonína Dvořáka Karlovy Vary. Karlovy Vary: ZUŠ Antonína Dvořáka, 2006, s. 6-13

české společnosti díky jinému režimu nijak výrazně neovlivnily kvalitu práce školy a ta si stále držela svou úroveň.

Co se týče jednotlivých oborů, v rámci hudebního převzal v roce 1992 vedení školního symfonického orchestru Jiří Štrunc, který s ním dosáhl nebývalých úspěchů, o kterých je pojednáno v kapitole o aktivitě ZUŠ v soutěžích.

Za zmínku stojí jistě i obor taneční, který až do roku 2005 vedla profesionální tanečnice Zdeňka Vyleťalová. Jednalo se o velkého profesionála v oboru, který ale oplýval i schopnostmi správného pedagoga. Během jejího období byl obor zaměřen vždy na současné trendy a kladla důraz na dynamiku ve výrazu a hledání nových inspirací v choreografiích. Učila jak tanec klasický, tak tanec moderní a k jednotlivým žákům si vždy dovedla najít cestu a pracovala s nimi individuálně. Obecně byl vždy taneční obor veden velmi schopnými korepetitory.

Výtvarný obor byl v režii ředitele školy, Arnošky Lewiové a keramičky Dagmar Svobodové, která později stála v jeho čele kolem roku 2006. Zaměření výtvarného oboru stálo na klasických základech, které ale byly uváděny do kontextu s moderními trendy. Dále pokračovala účast oboru na různých soustředěních v zahraničí a na výstavách, např. v Malé Galerii. Obor uspěl i v různých celostátních přehlídkách, jako je Alšova země nebo Lidice. Činnost oboru byla podporována společností Premiums hotel, kterým byla na oplátku poskytnuta díla žáků na zkrášlení jejich prostor.

Další významné změny pro školu přišly v roce 1996. Nejpodstatnější, nicméně formální změnou, bylo přejmenování školy na Základní uměleckou školu Antonína Dvořáka v Karlových Varech. Motivací pro přejmenování byl fakt, že ve stejné ulici se místní základní škola rozšířila na ZŠ a ZUŠ a bylo třeba školy rozlišit. Nápadů na jméno byla spousta, zvítězil ale název ZUŠ Antonína Dvořáka v Karlových Varech, předvedený během pedagogické rady, kterou vedl tehdejší ředitel Walter Beneš. Nový název byl samozřejmě poctou jednomu z nejvýznamnějších hudebních skladatelů nejen z naší země, ale i z celého světa. Pro přejmenování bylo potřeba nejen mít schválené žádosti na Ministerstvu školství a Ministerstvu kultury, ale i mít souhlas žijícího příbuzného. U Antonína Dvořáka byly možnosti dvě, buď jeho vnuk Antonín Dvořák III z příbramské větve, nebo pražský houslista Josef Suk. Nakonec byl osloven právě Antonín Dvořák III, který školu navštívil. Po svém příjezdu měl krátký projev, kde s přejmenováním souhlasil. Poté podepsal příslušné dokumenty a za přítomnosti karlovarského primátora Václava Lokvence byla škola

přejmenována.⁴ V témže roce také nastalo sjednocení školy s jejími bývalými pobočkami ve Staré Roli a v Tábořské, o jejichž osamostatnění bohužel nejsou dostupné informace. Rok to byl vskutku transformační a nový název motivoval pedagogy ve vytváření a organizování různých školních akcí. Za iniciativy klavíristky Jaromíry Jakubcové vznikla například soutěž Karlovarská růžička.

V roce 1998 přišla opět změna na postu ředitele školy, novým ředitelem Základní umělecké školy Antonína Dvořáka v Karlových Varech se stal Václav Richter. Ten bývalou LŠU navštěvoval jako houslista a později vystudoval Akademii múzických umění. Během jeho působení na škole byl kladen důraz na modernizaci budov a vybavování lepší technikou. Škola se dále rozšířila na další tzv. odloučená pracoviště, do Březové a Kolové. Nejednalo se o pobočky, základní místní školy nabízely svým žákům služby ZUŠ Antonína Dvořáka a učitelům zajistily zázemí. Výuka v ZUŠ byla dále rozšířena o moderní klávesové nástroje, bicí nástroje či práci s počítačem v kontextu s vytvářením hudby. Výuku na bicí nástroje měl pod palcem František Zeman, vážený bicista působící v karlovarském kraji. Na začátku roku 2006 bylo v ZUŠ Antonína Dvořáka přihlášeno 1350 žáků.⁵

1.4. Historie školy od roku 2007 až po současnost

Od roku 2007 sice ZUŠ Antonína Dvořáka pokračovala nějaký ten rok v nastoleném trendu modernizace a udržování stávající úrovně, i tak se ale do současných dní odehrálo pár zásadních změn.

V letech 2010 a 2011 bylo bohužel jméno školy na veřejnosti prezentováno spíše negativně. Po rozsáhlé kontrole od zřizovatele bylo zjištěno mnoho nesrovnalostí z hlediska počtu žáků, vybírání školného, zařazování učitelů do platových tříd apod. Celé to přerostlo v kauzu mediálních rozměrů, kde byly zpronevěřeny milionové částky a odpovědnost šla za vedením školy. V roce 2010 dostal ředitel Václav Richter výpověď, ale medializace celé kauzy se bohužel protáhla až do roku 2012. Na počátku února 2011 nastoupila do funkce druhá ředitelka za celou dobu trvání ZUŠ Antonína Dvořáka, Ingrid Ahneová, tehdy Heinicová – Válková. Měla před sebou nelehký úkol, nastupovala do instituce, která neměla ředitele a jelikož byla školní infrastruktura ve velmi chaotickém stavu, tak její první smlouva byla na dobu určitou. V případě, že by se nepodařilo škole vrátit patřičnou úroveň, byla by

⁴ Zdroj informací: Příloha V – Rozhovor s Antonínem Kadeřábkem

⁵ HRŮZOVÁ, PACHOVSKÝ, RICHTER, VLASATÝ: 60 let základní umělecké školy Antonína Dvořáka Karlovy Vary. Karlovy Vary: ZUŠ Antonína Dvořáka, 2006, s. 6-13

pravděpodobně její činnost zřizovatelem ukončena. Dle slov ředitelky ale nebyl interní stav ZUŠ až tak závažný, personál se poměrně rychle podařilo semknout, na pracoviště se vrátila morálka a během pár let se Ingrid Ahneové podařilo vrátit škole úroveň a mediální spekulace utnout díky výsledkům a pádným argumentům. V následujících letech pokračovalo vyšetřování a škola musela splácet dluhy za bývalého ředitele, byla tedy finančně zatížena a ekonomický chod školy musel být uskromněn. Díky iniciativě ředitelky se škola stala členem Asociace základních uměleckých škol ČR a obnovila se spolupráce s ostatními ZUŠ v kraji. Škola se také začala podílet na činnosti krajské umělecké rady, díky které se účastní Festivalu ZUŠ karlovarského kraje. ZUŠ Antonína Dvořáka zastupuje v krajské umělecké radě například Vítězslav Kováč, který je předsedou sekce bicích nástrojů. V roce 2012 byla zrušena jedna z poboček ZUŠ, konkrétně ta v Táborské ulici. Bylo tomu tak z důvodu stáří budovy, která již bohužel nevyhovovala potřebám ZUŠ.⁶

V letech 2012–2015 vyučoval na ZUŠ Antonína Dvořáka step místní profesionál z oboru Adam Jelínek, který je mimo jiné také vynikajícím bicistou. Škola v tu dobu spolupracovala s Big Bandem Karlovy Vary, a tak se v Karlovarském městském divadle uskutečnily i koncerty, při kterých toto velké těleso doplnili mladí stepaři.

V roce 2013 navštěvovalo ZUŠ kolem 1100 žáků. V tomto roce se také vedení školy rozhodlo zařadit do tanečního oboru výuku klasického tance, tedy baletu. Přípravná třída byla tehdy určena pro chlapce a dívky od 7 do 12 let. Balet byl po začátku působení nové ředitelky již druhou novinkou v činnosti školy, tou první bylo založení jazzového souboru Jazz Combo AD, který je zmíněn v kapitole o činnosti ZUŠ Antonína Dvořáka. Změna vedení škole prospěla, a to bylo oceněno i ze strany samotného zřizovatele, tedy Karlovarského kraje. Během roku odehráli žáci ZUŠ 37 koncertů pro různé organizace v Karlových Varech v rámci spolupráce s Karlovarským krajem.⁷

V letech 2013–2015 se ZUŠ účastnila projektu financovaného Evropskou unií. Ten byl zaměřen na vzdělávání pedagogických pracovníků a zlepšování jejich komunikačních a profesních kompetencí. Tento projekt byl pouze pod záštitou ZUŠ Antonína Dvořáka. V dalším projektu v roce 2016 byla ZUŠ spoluúčastníkem vedle dalších škol, hlavním

⁶ Kauza miliony na Základní umělecké škole - Karlovarský deník. Karlovarský deník - informace, které jsou vám nejbliž [online]. Copyright © [cit. 16.02.2022]. Dostupné z:

https://karlovarsky.denik.cz/nazory_region/kauza-miliony-na-zakladni-umelecke-skole20120108.html

⁷ Dvořákova umělecká škola přichází s novinkou, výukou baletu - Karlovarský deník. Karlovarský deník - informace, které jsou vám nejbliž [online]. Copyright © [cit. 04.03.2022]. Dostupné z: https://karlovarsky.denik.cz/kultura_region/dvorakova-umelecka-skola-prichazi-s-novinkou-vyukou-baletu-20130901.html

zaměřením bylo zavádění ICT do škol. Třetí velký projekt byl zaměřen na vzájemnou spolupráci pedagogů a proběhl v letech 2019-2021. Všechny projekty hodnotí ředitelka školy velmi kladně, zejména ten třetí, který dle jejích slov mohl školám opravdu pomoci.

Velká změna pro ZUŠ Antonína Dvořáka přišla v roce 2018, kdy se měnil zřizovatel. Nadále jím neměl být Karlovarský kraj, nýbrž samotné město Karlovy Vary. Formálně se tedy jedna škola zrušila a vznikla nová. Tento právní úkon provází velké množství dokumentací, které je nutno vyřídit. Škola v tu dobu již měla po splacení dluhu za bývalého ředitele a všechny našetřené prostředky ve chvíli změnění zřizovatele propadly, školní rozpočet tak tedy začínal nanovo. Z bývalého ředitele se podařilo nějaké peníze vymoci, ale ty putovaly za bývalým zřizovatelem, ze kterého by za standardní situace přetekly zpátky ke škole, nicméně nyní ne a škola opět přišla a finance. Celé toto období bylo tedy ekonomicky velmi náročné. Naštěstí se toto nijak nedotklo žáků ani pedagogů, ti jen podepsali příslušný dokument a bystřejší z nich mohli zaregistrovat změnu razítka.

Až do dnešních dní pokračuje ZUŠ Antonína Dvořáka ve své činnosti, a i navzdory pandemii si udržuje stabilní počet žáků a naplněné úvazky učitelů. Vedení se stará o vizuální stránku školy, o čemž svědčí vyměněná okna, dveře a do budoucna je na plánu i nová fasáda na hlavní budově ve Šmeralově ulici. Každý rok se nakupuje nové vybavení jako jsou lavice, počítače či nové nástroje. Ředitelka školy by se do budoucna ráda zapojila i do dalších projektů určených pro zkvalitňování úrovně ZUŠ.⁸

⁸ Zdroj informací: Příloha I – Rozhovor se současnou ředitelkou školy Ingrid Ahneovou

2. Činnost ZUŠ Antonína Dvořáka

2.1. Hudební soubory a orchestry ZUŠ

2.1.1. Jazz Combo AD

Jazz Combo Antonína Dvořáka je jazzový soubor zaměřený především na jazzové standardy a bluesové formy. Byl založen místním pedagogem Zdeňkem Krámem ve školním roce 2012/2013. Hlavní motivací pro založení byla ambice p. uč. Kráma seznámit žáky s jazzovým frázováním a naučit je souhře v takovémto souboru. Vedoucí souboru již spoustu let předtím střídal různé jazzové noty a aranže známých standardů⁹, takže bylo rozhodně z čeho čerpat. V prvních několika letech mu s vedením souboru vypomáhal saxofonista Luboš Víšek. Dvojice nejprve žáky seznámila se skladbou a jejím hlavním tématem, dalším krokem pak byla improvizace na harmonický podklad daného standardu. Ze začátku byl žák seznámen s pentatonickou stupnicí¹⁰ a jeho úkolem bylo z ní použít alespoň minimum tónů a pokusit se svobodně vyjádřit skrz daný nástroj. Nástrojové obsazení se v průběhu let měnilo, nicméně v původní sestavě byly bicí nástroje, baskytara, kytara, klavír, saxofon, klarinet, trombon a flétna. Žáci byli ke hře motivováni účastí souboru na různých koncertech v rámci Karlovarského kraje, jako například Festival hudby v Toužimi, či Vánoční trhy u Hlavní pošty v Karlových Varech. Soubor se nese v duchu nových začátků, protože studenti zkrátka přicházejí a odcházejí. S odstupem ale lze říct, že po deseti letech svého působení ukázal spoustě žákům nové možnosti ve hře na nástroj a obohatil hru těm, kteří byli zaměřeni převážně na klasickou hudbu.¹¹

Osobně jsem měl to štěstí být u založení Jazz Comba AD a stal jsem se tak svědkem postupného vývoje jednotlivých členů. Před vstupem do souboru jsem se v ZUŠ zaměřoval na klasickou kytaru a mimo školu pak především na rock. Tento soubor mi ukázal jazz jakožto hudební žánr a postupně jsem začal vnímat všechny jeho krásy. Dodnes jsem velmi vděčný za pozvání do Jazz Comba AD, protože to velmi pozitivně ovlivnilo můj vztah nejen

⁹ Jazzový standard je skladba z oblasti jazzu, která se stala v průběhu let notoricky známou. Jazzové standardy má ve svém repertoáru většina jazzových hudebníků.

¹⁰ Pentatonická stupnice se skládá z pěti tónů v rámci jedné oktávy. Je poměrně jednoduchá a sama o sobě výrazná, takže našla uplatnění v mnoha hudebních žánrech a její zvládnutí je prvním krokem k tvorbě vlastní improvizace.

¹¹ Zdroj informací: Příloha II – rozhovor se Zdeňkem Krámem

k hudbě, ale i k samotnému nástroji a postupně se pro mě tehdy nový pojem hudebního sebevyjádření stal velice zásadní.

2.1.2. Smyčcový orchestr

Smyčcový orchestr ZUŠ Antonína Dvořáka (tehdejší LŠU) byl založen v roce 1972 a jeho prvním dirigentem se stal Zdeněk Chochola. Ten stál v čele orchestru po celých 20 let a povedlo se mu dosáhnout soutěžních úspěchů v Čechách i v zahraničí, například vyhrál 1. místo v československé soutěži orchestrů (rok konání soutěže se bohužel nepodařilo dohledat). Po Zdeňkovi Chocholovi převzal orchestr Jiří Štrunc. Ten byl pedagogem přísným, to se ovšem promítlo ve výsledcích. Během svého působení dokázal s orchestrem vyhrát spoustu soutěží, některé dokonce opakovaně. Těleso mělo tehdy 30 členů a Jiřímu Štruncovi se podařilo zvítězit na mezinárodním festivalu v Belgii, kde byla neuvěřitelná konkurence v podobě 77 těles z Evropy i Asie. Dále pravidelně vystupoval s orchestrem v SRN, a dokonce se účastnil i koncertního turné v Dubaji a ve Švédsku. V letech nového tisíciletí byl orchestr pravidelným účastníkem festivalu studentských orchestrů v Praze a měl tu čest vystupovat v předních českých sálech, jako je například Rudolfinum. Od roku 2003 držel orchestr prvenství v celostátním kole soutěže uměleckých škol po 3 roky. Jiří Štrunc vedl orchestr až do roku 2013, kdy ho předal Antonínu Kadeřábekovi. Ten stál v čele orchestru čtyři roky a v současné době je leaderem tělesa Ivana Valentová.

Když přebíral vedení orchestru Antonín Kadeřábek, nebylo již nějakou dobu tolik žáků studujících smyčcové nástroje jako dříve. K praktickému srovnání lze uvést, že v 90. letech působilo na ZUŠ Antonína Dvořáka šest učitelů houslí, kteří pravidelně zásobovali smyčcový orchestr mladými nadějnými talenty. Dnes jsou na ZUŠ pouze dva učitelé s více než polovičními úvazky a Antonín Kadeřábek má na housle 3 žáky a je poměrně obtížné udržovat orchestr v plné sestavě s kvalitními hráči. Smyčcový orchestr ZUŠ se tedy před lety stal převážně interní záležitostí ZUŠ Antonína Dvořáka a nezúčastňoval se příliš mnoha soutěží. Ty ale nebyly zavrženy úplně, alespoň ne ty krajské. Například v březnu 2022 proběhlo na ZUŠ Antonína Dvořáka krajské kolo orchestrů a souborů. Pro udržení motivace žáků byly však nadále pořádány koncerty jak v rámci ZUŠ, tak v rámci Karlovarského kraje. Kupříkladu se jednalo o koncerty ve spřáteleném hotelu Imperial. Dále jistě stojí za zmínku adventní koncerty v Nejdku ve spolupráci s farářem Ogolou původem z Keni, který pořádal tyto adventní záležitosti v místním anglikánském kostele. Další koncerty v Karlovarském kraji byly v hotelu Thermal, či v Karlovarském městském divadle.

Repertoár orchestru byl po celou dobu působení zaměřen převážně na díla klasické hudby a příliš nevybočoval směrem jako nějaké ostatní „konkurenční“ smyčcové soubory, které se zaměřovaly i na hudbu filmovou, pohádkovou, či přejímaly aranže písní známých světových skupin, jako byli např. The Beatles. Byly tak zařazeny skladby z období baroka, klasicismu i romantismu. Jednalo se o autory tuzemské i zahraniční a pod vedením Jiřího Štrunce byla do repertoáru pravidelně zařazována i jedna skladba od soudobého českého autora.¹²

Během éry Jiřího Štrunce již na ZUŠ Antonína Dvořáka vyučoval housle Antonín Kadeřábek. Svou vlastní iniciativou založil na škole na přelomu tisíciletí ještě jeden menší smyčcový soubor, který byl repertoárově zaměřen podobně jako hlavní smyčcový orchestr. Účelem tohoto souboru, který existuje dodnes, je připravovat mladší žáky na hraní v orchestru. Je tedy jakousi přestupní stanicí mezi sólovým hraním na hodinách a působením ve větším tělese. Žáci se zde naučí, že i přes jakoukoliv chybu se nesmí „rozjetý vlak“ zastavit a je třeba se co nejrychleji vrátit zpět do hry a zorientovat se v partituře. Tato příprava značně usnadňuje žákům jejich potenciální budoucí roli v orchestru.¹³

2.1.3. Dětský pěvecký sbor Berušky

V roce 2012 založila na Základní umělecké škole Antonína Dvořáka Lada Duspivová pěvecký sbor Berušky. Jednalo se o dětský pěvecký sbor, který navštěvovaly převážně děti chodící na první stupeň základní školy, tedy ve věku od šesti do deseti let. Motivací pro založení sboru byla pro Ladu hlavně práce s dětmi, práce s hlasem a v neposlední řadě i její pevný pedagogický základ pro tuto činnost, jelikož vystudovala obor sbormistrovství na Západočeské univerzitě v Plzni na katedře hudební kultury u docenta Vimra.

Ve sboru bylo průměrně okolo 12 dětí, vzhledem k tomuto nízkému počtu se tak bohužel děti neúčastnily soutěží. Repertoár Berušek měl vsutku široké zaměření. Nechyběly v něm lidové písně, různé kánony a z velké části byl vystaven na tvorbě autorů 20. století. Jmenovitě se jednalo například o písně od autorů jako Josef Říha, Jiří Teml, Petr Eben a další. Dále také nechyběly písně z pohádek či filmů, které byly mezi dětmi velmi populární. Aranže byly zpracovány většinou do dvojhlasů, vzhledem k věku dětí bylo obtížné se pokoušet o trojhlas či čtyřhlas. Motivací pro děti bylo vystupování na

¹² Smyčcový orchestr ZUŠ A. Dvořáka – Karlovarský kulturní týden. Copyright © [cit. 05.03.2022]. Dostupné z: <http://festival-kv.topweb.cz/cz/ucinkujici06.htm>

¹³ Zdroj informací: Příloha V – Rozhovor s Antonínem Kadeřábkem

různých koncertech, převážně se jednalo o interní koncerty na pobočce ve Staré Roli, kde byla i kmenová třída Berušek. Dále například vystupoval sbor na koncertech v hotelu Imperial či na různých lázeňských koncertech v Karlových Varech. Obecně byl sbor mezi dětmi oblíbený a rády ho navštěvovaly.

V roce 2020 byla bohužel činnost sboru ukončena. Majoritním důvodem byla koronavirová epidemie a opatření týkající se zákazu pěveckých činností. Po uvolnění opatření se již bohužel děti nesešly. Do budoucna je v plánu sbor obnovit, aby měla ZUŠ Antonína Dvořáka reprezentativní uskupení i v této kategorii. Obnovení sboru by bylo jistě oceněno spoustou pedagogů, jejichž žáci sbor navštěvovali, protože standardně mají děti na vysvědčení dvě známky, z nichž jedna může být právě ze souborové hry a nemusí se tak účastnit hry komorní.¹⁴

2.1.4. Flétnový soubor Múzy

Dětský flétnový soubor Múzy byl na ZUŠ Antonína Dvořáka založen v roce 2012, název vymysleli samotní žáci. Zakladatelkou, a i současnou vedoucí souboru je Jitka Fajkusová. Motivací pro založení souboru bylo převážně to, že si děti zahrají spolu a naučí se tak týmové práci. Okusí protipól individualismu a setkají se s jiným typem interpretace, než je sólové hraní, což je pro každého žáka důležité v jeho hudebním rozvoji.

Jak už tomu v souborech bývá, často se mění složení žáků, mladí žáci přicházejí, starší odcházejí a tomu je nutné se přizpůsobovat. Múzy navštěvuje okolo 5-7 dětí různých věkových kategorií. Flétnový soubor je zaměřen jen a pouze na zobcové flétny.

Repertoár souboru je poměrně rozmanitý. Jelikož je Jitka Fajkusová členkou několika pěveckých sborů, čerpá skladby i odtud a přepisuje je do úprav pro flétny, další zdroje jsou pak hudební oddělení v knihovně či internet. Konkrétně se vyskytly v repertoáru souboru hudební počiny jako Myslivecké písně Zdeňka Lukáše, Pištba pro krále Holce od Jaromíra Havlíka, Italské renesanční skladby v úpravě Miloslava Klementa, skladbičky od Zdeňka Bartoše či úpravy lidových písní do vícehlasu.

Motivací pro žáky je vystupování na různých akcích. Pravidelnou událostí je vánoční koncert v rámci ZUŠ, kde se hrají koledy. Dále například koncerty v domově seniorů, na

¹⁴ Zdroj informací: 18. 2. 2022 telefonická komunikace s vedoucí souboru Ladou Duspivovou

základních školách, kam sami žáci chodí, nebo koncert k 70. výročí založení ZUŠ v Městském divadle Karlovy Vary.¹⁵

2.2. Výtvarný, taneční a literárně dramatický obor

2.2.1. Výtvarný obor

Jak již bylo zmíněno, výtvarný obor má pro své působení vyhrazenou celou budovu, učitelé i žáci tak mají skutečně dobré zázemí. Kromě základního typu studia je v nabídce i studium přípravné, studium s rozšířeným počtem hodin a studium pro dospělé, podobně jako v ostatních oborech. Žáci se mohou učit výtvarné kultuře, výtvarnému vyjadřování, prostorové tvorbě, keramické tvorbě a k dispozici je i doplňkový předmět zaměřený na multimédia.¹⁶

Dvakrát do roka probíhá celoškolní výstava, kde je cílem poskytnout prostor každému žákovi, takže se nakonec sejde kolem 70 výtvarných prací. Mimo školních výstav se výtvarný obor účastní také spousty dalších akcí v Karlovarském kraji. Lze jmenovat například iniciativu Hrajeme si s odpady, nebo Běh pro Světlušku, kde žáci a učitelé nabízí k prodeji malé obrázky a drobné keramické výtvary. Veškerý výtěžek pak putuje do nadačního projektu Světluška. Některé žákovské práce se také objevují na dnu otevřených dveří v Galerii umění Karlovy Vary či jako výzdoba v Karlovarské krajské nemocnici. Během pandemie koronaviru nebylo možné mnohé akce realizovat, a tak byla prostřednictvím facebooku vyhlášena internetová soutěž pro ZUŠ, kde lidé posílali hlasy. Té se výtvarný obor ZUŠ Antonína Dvořáka též účastnil.

Někteří studenti výtvarného oboru se umění věnují i nadále, například při studiu architektury. Významným žákem byl malíř a kreslíř Milan Demján, který aktuálně studuje umění na Karlově univerzitě.¹⁷

2.2.2. Taneční obor

Taneční obor v rámci ZUŠ Antonína Dvořáka aktuálně vyučují Šárka Horáková a Lenka Karasová. Šárka Horáková působí na škole již dvanáct let a jejím útočištěm je taneční sál v budově Šmeralova. Zde se vyučují jak standardní, tak latinskoamerické tance.

¹⁵ Zdroj informací: 17. 2. 2022 telefonická komunikace s vedoucí souboru Jitkou Fajkusovou

¹⁶ Úvod - ZUŠAD [online]. Copyright ©G [cit. 05.04.2022]. Dostupné z: https://www.zusad.cz/images/ke_stazeni/zakladni-dokumenty-zus/SVP_ZUSAD_2021.pdf

¹⁷ Zdroj informací: 22. 3. 2022 telefonická komunikace s vyučující výtvarného oboru Zitou Bráčovou

Navzdory epidemii má taneční obor na programu spoustu různých soutěží. V Horním Slavkově se koná soutěž Artama, která je soutěžní přehlídkou scénického tance. V Chodově se pak letos potkají mladí tanečníci se svými vrstevníky na soutěži ZUŠ, která se koná jednou za čtyři roky. Dále stojí jistě za zmínku Festival tanečního mládí, který je zaměřen na parketové tance a spíše moderní styly, nebo Mia Festival působící po celé ČR. Mimo soutěže pro moderní tance jsou na programu i soutěže pro společenské tance, jež jsou pod záštitou Českého svazu tanečního sportu.

Významným reprezentantem tanečního oboru byl Filip Horák, syn Šárky Horákové, který ukončil svou docházku na ZUŠ v letošním školním roce. Ve studiu tance pokračuje i nadále v Brně. Mezi jeho poslední úspěchy patří loňská účast na WDSF¹⁸ Open ve Wroclawi a umístění na pátém místě ve finále mistrovství republiky v latinskoamerických tancích. Finále bylo záležitostí letošního roku, a tak to není přímo spojováno se ZUŠ Antonína Dvořáka, avšak Filip Horák i nadále zůstane odchovancem karlovarské školy.¹⁹

2.2.3. Literárně dramatický obor

Již po více než čtyři desetiletí vyučuje na ZUŠ Antonína Dvořáka literárně dramatický obor absolventka dramatické konzervatoře Jiřina Rottová. Žáci si díky dramatickým hrám rozvíjí představivost, fantazii, slovní zásobu, techniku řeči a další. Předměty jsou charakterizovány jako přípravná dramatická výchova, dramatická průprava (zaměřením na improvizaci), dramatika a slovesnosti, přednes a práce s loutkou.²⁰

V minulosti se žáci literárně dramatického oboru účastnili akcí jako je literární soutěž Evropa, národní kolo přednesu s názvem Dětská scéna, nebo se jako modelové podívali na semináře pro učitele ZŠ a ZUŠ v Jičíně. Dále pravidelně vystupují na akcích v rámci ZUŠ, jako jsou interní představení nebo festival ZUŠ karlovarského kraje.

Z významných absolventů literárně dramatického oboru lze jmenovat herečku Andreu Černou, která si zahrála například ve filmu Princezna ze Mlejna. Dále pak herečku Barboru Petrovou, která působila v Divadle na Vinohradech a z jejích televizních rolí lze zmínit například angažmá v seriálu Ordinace v růžové zahradě.²¹

¹⁸ Světová federace tanečního sportu (World DanceSport Federation)

¹⁹ Zdroj informací: 25. 3. 2022 telefonická komunikace s vyučující tanečního oboru Šárkou Horákovou

²⁰ Úvod - ZUŠAD [online]. Copyright ©G [cit. 05.04.2022]. Dostupné

z: https://www.zusad.cz/images/ke_stazeni/zakladni-dokumenty-zus/SVP_ZUSAD_2021.pdf

²¹ HRŮZOVÁ, PACHOVSKÝ, RICHTER, VLASATÝ: 60 let základní umělecké školy Antonína Dvořáka Karlovy Vary. Karlovy Vary: ZUŠ Antonína Dvořáka, 2006, s. 11-12

2.3. Soutěž Karlovarská růžička

Karlovarská růžička je soutěž pro mladé klavíristy, kterou již přes dvacet let vyhlašuje ZUŠ Antonína Dvořáka. Růžička byla založena v roce 1993 Jaromírou Jakubcovou, která setrvala v pozici ředitelky soutěže dodnes. Koná se vždy na jaře, a to buď v březnu, dubnu, nebo květnu.

V prvním roce byla soutěž určena pro klavíristy do 11 let a ti byli rozdělení do třech kategorií. První byla pro hráče do 7, druhá do 9 a třetí do 11 let. Toto rozdělení mělo Karlovarskou růžičku odlišovat od Mezinárodní mozartovské soutěže, která měla tehdy podobné kategorizování. V dalším roce se ustanovilo rozdělení účastníků, které platí dodnes, a to sice pro děti do 8, 10 a 12 let. Co se týče repertoáru, růžička je jedna z mála klavírních soutěží, kde je výběr čistě na žácích a jejich učitelích. Ti tak mohou zabrousit i do jiných žánrů než jen do klasické hudby. Jediná kladená podmínka je hra z paměti. Časová dotace byla původně 2-4 minuty pro první kategorii, 3-5 minut pro druhou kategorii a 4-7 minut pro třetí kategorii. V současné době je to navýšeno na 2-5 minut pro první kategorii, 3-6 minut pro druhou a 4-9 minut pro třetí. Po celou dobu existence soutěže je centrum dění v hlavní budově ve Šmeralově ulici. V porotě sedí 3 až 5 profesionálů z oboru, z nichž jeden je předseda. Získané body se nezveřejňují, jsou však pro jednotlivé soutěžící s učiteli na vyžádání k dispozici u poroty. Organizátoři se tak snaží předejít případnému diskomfortu žáků, kteří neuspěli.

Až do epidemie koronaviru byla růžička v období, kdy se těšila velké popularitě. To začalo již v 90. letech, kdy byla účast na jednom z ročníků neuvěřitelných 105 dětí, což je také maximum. Dokonce se stalo, že museli být zájemci kvůli kapacitě odmítáni, nebo se kvůli shodnému počtu bodů dělila první cena. Průměrná účast byla vždy kolem 70 až 80 dětí. Při takovém počtu byly pro soutěž vyhrazeny dva dny, vždy pátek a sobota. Soutěž není uzavřená jen pro místní žáky, a tak již v minulosti přijeli žáci s učiteli z Německa, Slovenska či Chorvatska.

V roce 2020 byla soutěž sice na plánu akcí ZUŠ, ale kvůli rozšíření pandemie byla na poslední chvíli zrušena. Musely se tedy vracet peníze za přihlášky (za jednu přihlášku to činí 400,- Kč). Přihlášek bylo pouze 30, už tehdy byli všichni opatrní a ve vzduchu panovala nejistota. V roce 2021 neproběhla růžička vůbec a letos se snad znovu postaví na nohy. Pro 23. ročník soutěže bude předsedat porotě generální ředitel české filharmonie David Mareček, přisedat mu budou Maxim Averkiev z plzeňské konzervatoře a Peter Toperczer mladší, který působí na Gymnáziu a Hudební škole hlavního města Prahy.

S organizací soutěže budou stejně jako v minulých letech Jaroslavě Jakubcové pomáhat Šárka Hružová a Lada Duspivová, obě zaměstnankyně školy. Přihlášeno je 23 žáků z různých koutů Čech i Moravy.

Co se týče cen, první tři ceny jsou „zkamenělé“ růžičky jakožto jeden ze symbolů Karlových Varů. První místa také dostávají sladkou odměnu v podobě dortu. Pro další příčky je připraveno čestné uznání a všichni soutěžící pak dostanou diplom s oceněním za účast a malou drobnost jako dárek. V minulosti byly také pořádány koncerty vítězů, které navazovaly bezprostředně po soutěžních dnech a konaly se v hotelu Imperial.

Spousta účastníků pokračovala ve studiu hudby na konzervatořích. Jedním z nich byl i Lukáš Klánský, syn profesora Ivana Klánského z pražské HAMU. Ten vyhrál Karlovarskou Růžičku dokonce třikrát za sebou.

Účastníci i diváci si v průběhu let velmi pochvalují přátelskou a uvolněnou atmosféru soutěže, možná i díky tomu se stala soutěž vyhlášenou nejen na západě Čech.²²

2.4. Aktivita ZUŠ v soutěžích

V průběhu let se ZUŠ Antonína Dvořáka účastnila spousty soutěží různých zaměření, a to nejen v naší domovině. Z českých celostátních kol lze zmínit například Mezinárodní houslovou soutěž J. Kociána v Ústí nad Orlicí, kde slavilo úspěch hned několik houslistů z řad karlovarské ZUŠ. Například v roce 1972 získal 2. cenu Antonín Kadeřábek, který je dnes velmi váženým pedagogem na ZUŠ Antonína Dvořáka. Na stejné soutěži pak v roce 1977 zvítězil Vítězslav Černoch. Na soutěži Bedřicha Smetany v Plzni pak v roce 2006 obsadil druhé místo Jan Šimandl, žák Karla Šimandla, který v současné době působí na sesterské ZŠ a ZUŠ Šmeralova. Reprezentanti ZUŠ se dvakrát umístili v Rozhlasové soutěži Muzika Bohemica a též dvakrát v Národním kole přehlídek pěveckých sborů. V rámci tuzemských soutěží se žáci ZUŠ umísťovali ve spoustě ústředních kol, různě zaměřených. Jednalo se o hru na akordeon, kytaru, klavír, sólový zpěv, či dokonce komorní hry a další.²³

Ze zahraničních soutěží jistě stojí za zmínku Mezinárodní festival orchestrů a sborů v Neerpeltu v Belgii. Tam několikrát zvítězil Smyčcový orchestr ZUŠ, v roce 1983 pod vedením Zdeňka Chocholy a v letech 1993, 1995, 1998 a 2001 pod vedením dirigenta Jiřího Štrunce. Jiří Štrunc se angažoval i v dirigování Karlovarského dětského sboru a ten pod jeho

²² Zdroj informací: Příloha VI – Rozhovor se zakladatelkou a ředitelkou Karlovarské růžičky Jaromírou Jakubcovou

²³ HRŮZOVÁ, PACHOVSKÝ, RICHTER, VLASATÝ: 60 let základní umělecké školy Antonína Dvořáka Karlovy Vary. Karlovy Vary: ZUŠ Antonína Dvořáka, 2006, s. 25-28

vedením zvítězil v Belgii roce 1996. Kromě Belgie se ZUŠ účastnila i Mezinárodní houslové soutěže v Dubaji, kde v roce 2004 získal čtvrtou cenu Jakub Macháček.²⁴ V roce 2016 se ZUŠ Antonína Dvořáka účastnila festivalu Jazz on Baikal (Jazz na Bajkalu), který se konal v ruském Irkutsku. Festival si klade za cíl propagovat jazz jakožto hudební styl a lákat mladé muzikanty k objevování tohoto žánru. ZUŠ V Irkutsku reprezentovala kapela Dash Band pod vedením Stanislavy Čihákové ve složení zpěv, baskytara, klávesy a bicí nástroje. Nepodařilo se sice získat jednu z cen poroty, nicméně Dash Band získal cenu diváků, což lze považovat za mimořádný úspěch vzhledem k tomu, že se soutěže účastnilo 68 souborů různých žánrů a věkových kategorií.²⁵ Účast souboru na festivalu byla finančně podpořena Karlovarským krajem a úspěch ocenil i tehdejší hejtman JUDr. Martin Havel.²⁶

²⁴ HRŮZOVÁ, PACHOVSKÝ, RICHTER, VLASATÝ: 60 let základní umělecké školy Antonína Dvořáka Karlovy Vary. Karlovy Vary: ZUŠ Antonína Dvořáka, 2006, s. 25

²⁵ Mladí karlovarští hudebníci uspěli na festivalu v Irkutsku | Karlovy Vary. Český rozhlas Karlovy Vary [online]. Copyright © 1997 [cit. 05.02.2022]. Dostupné z: <https://vary.rozhlas.cz/mladi-karlovarsti-hudebnici-uspeli-na-festivalu-v-irkutsku-6809537>

²⁶ Dash Band - živá hudba na vaší akci. Dash Band - živá hudba na vaší akci [online]. Copyright © 2015 Všechna práva vyhrazena. [cit. 05.02.2022]. Dostupné z: <https://www.dashband.cz/psali-o-nas/>

3. Kytarové oddělení

V současné době je kytarové oddělení na ZUŠ Antonína Dvořáka rozmístěno ve dvou budovách, a to sice v budově hlavní, ve Šmeralově ulici a v pobočce ve Staré Roli. Pedagogickou složku kytarového oddělení tvoří celkem sedm kantorů. Celkem navštěvuje hodiny kytary 56 žáků. Obecně lze říci, že je kytara velmi populárním nástrojem a vyučující nemají nouzi o zaplnění rozvrhu. Léta je to způsobeno majoritně tím, že je to nástroj často medializovaný v různých reklamách, či filmech a spousta žáků se s ní setká ať už v rodině, nebo u kamarádů. Koneckonců je spousta lidí, kteří mají kytaru doma a mnohdy děti v domácnosti napadne si na ni zkusit zahrát.

3.1. Kytarové oddělení v jednotlivých budovách

V hlavní budově ve Šmeralově ulici aktuálně působí čtyři vyučující – Jan Jirmásek, Marta Karbanová, Petr Letmajer a Daniel Fajkus. Mužská část učitelů kytary v budově Šmeralova má relativně široký záběr, Petr Letmajer působil jako baskytarista v karlovarském Big Bandu a svého času tento nástroj také vyučoval. V 90. letech absolvoval jakožto kytarista malé turné po Itálii a svůj repertoár prezentoval například v Bazilice svatého Františka z Assisi. Ještě donedávna pravidelně koncertoval v Lipsku, kde hrával převážně Bachova klasická díla. V jeho sklepní učebně se také zároveň nachází studio, které zde provozuje karlovarský zvukař Štefan Škulavík a bývá využíváno i pro potřeby ZUŠ. Jan Jirmásek, jak bude zmíněno v kapitole 6.2., je vystudovaným kontrabasistou a vyučuje oba tyto nástroje. Daniel Fajkus pak kromě kytary vyučuje i hru na hoboj. Všichni zmínění učitelé jsou absolventi konzervatoře, Daniel Fajkus má ke konzervatoři navíc ještě vysokoškolské umělecké vzdělání, stejně tak jako Jan Jirmásek, který má kromě konzervatoře vystudovanou ještě Vysokou hudební školu v Mnichově. K výuce kytary jsou mezi pedagogy v budově Šmeralova používány školní klasické kytary značek Cordoba a Martinez.

Na pobočce ve Staré Roli vyučují kytaru absolventi konzervatoře Ivo Heitinger a Jiří Česák, které jsem v letošním školním roce doplnil, dva roky předtím jsem totiž vyučoval na hlavní budově. Všichni jsme soustředění pouze na výuku hry na kytaru. Má specializace je rozšířena ještě výuku hry na elektrickou kytaru a aktuálně jsem jediným pedagogem, který tento nástroj na ZUŠ Antonína Dvořáka vyučuje.

Stejně tak jako v hlavní budově, tak i na pobočce jsou využívány klasické kytary Cordoba a Martinez, které jsou vedeny v inventáři školy. K výuce elektrické kytary je k dispozici jedna školní kytara značky Squier, která patří pod světově proslulou firmu Fender. Z aparátů je to pak malé kombo²⁷ značky Marshall.

3.2. Metodika výuky

3.2.1. Používané notové materiály a metodický postup

Majoritně užívaným materiálem pro výuku klasické kytary je učebnice Cvičení a skladby pro začátečníky od Ctibora Süssera. Vyšla v několika vydáních, nejdříve po několika dílech a v současné době je na trhu ve formě sbírky. Prozatím vyšel první opus, který má 283 stran a cenově se na trhu pohybuje okolo čtyř set korun. Sbírkou je určena pro začátečníky od šesti let. V úvodu se nachází stavba nástroje, označení prstů, názvy strun, obrázek pro orientaci na hmatníku, základní pojmy z hudební teorie, obrázek s hráčem znázorňující správné držení nástroje apod., zkratka všechny věci, které je dobré znát před zahájením výuky. Ze začátku si žák vyzkouší rytmizaci celých, půlových, čtvrtových a osminových not v rámci všech šesti prázdných strun na kytaru. Úvodní cvičení jsou pak věnována první prázdné struně e, která se později kombinuje s druhou prázdnou strunou h. Dále se přechází ke cvičením v první poloze²⁸, po jejichž zvládnutí je žák schopen zahrát již spoustu lidových písní, převážně v tónině C dur. Po těchto cvičeních se postupně přidá i třetí struna g a s tímto aparátem jsou žákovi otevřeny dveře skoro ke všem lidovým písním v tóninách C dur a G dur. U mnoha skladeb je napsán i part pro učitele, může tedy žáka doprovodit a zvuk udělat plnější. Žáci doprovody velmi oceňují, zvláště, když střídají třeba jen dva tóny, které jsou od sebe vzdáleny v intervalu malé sekundy. S doprovodem jim dává skladba mnohem větší smysl. Dalším zásadním krokem v technickém postupu je přidání třech tzv. basových strun. V Süsserově sbírce jsou basové struny zapojeny nejprve jako součást krátkých skladbiček, které se postupně v obohacují a zahušťují. Kromě tohoto postupu je také pár stránek věnováno koledám a známým světovým melodiím, výuka tak může být o to pestřejší. Skladby jsou psány v kytarově přijatelných tóninách, v durových je to C, G, D, A a v molových A a E. Sám Süsser v úvodu píše, že usnadňuje žákům úlohu díky užívání prázdných basových strun, nemusejí tedy mačkat složitější hmaty. Aktuální vydání

²⁷ Kytarový aparát kombinující v sobě jak zesilovač, tak reproduktor, proto tedy kombo.

²⁸ První poloha u kytary znamená, že se pohybujeme v rámci první čtyř prahců. Ukazováček používáme na prvním prahci, prostředníček na druhém a ve stejném trendu přiřazujeme prahcům i další prsty.

sbírky je obohaceno o ilustrace od Pavly Křížkové, což je prvek, který často ocení mladší žáci. Na závěr jsou ve sbírce dva přehledy akordů, první obsahuje pouze základní akordy dur, mol, maj, dim apod. Druhý je již poměrně rozsáhlý a obsahuje i akordy používané v jazzové hudbě. Cvičení a skladby pro začátečníky od Ctibora Süssera je vsutku vhodná učebnice pro začátečníky a pedagogové v ZUŠ Antonína Dvořáka podle ní rádi vyučují.

Z dalších učebnic jistě stojí za zmínku dvě starší – Přípravná škola hry na kytaru od Štěpán Urbana a Škola hry na kytaru pro začátečníky od Jiřího Jirmala, případně pak náročnější Jirmalova učebnice Základy kytarové techniky. Tyto učebnice vycházely v 70. a 80. letech a byly velice rozšířené mezi pedagogy. Nutno však podotknout, že v dobách komunismu byly na žáky kladeny vyšší nároky a učitelé byli přísnější, tomu také odpovídal postup v učebnici, kde se začátky prošly poměrně rychle a brzy následovaly těžší etudy a cvičení. Dnes již takovéto postupy příliš neobstojí, a i díky tomu jsou tyto učebnice spíše záležitostí historie. Vychází však stále učebnice nové a moderně pojaté, jako je například Kytarová extra třída od Tatiany Stachak, polské skladatelky a kytaristky. Kytarová extra třída již počítá s jistými základy a je vhodná spíše pro pokročilé žáky, nacházejí se v ní rovnou skladby. Kniha byla vydána v roce 2017 a poslední dotisk byl proveden v roce 2022. Kromě notového materiálu se v ní nachází ještě CD, kde jsou skladby nahrány od autorky. Žák si tedy může poslechnout ukázkové provedení skladeb.²⁹

Spousty hudebních podkladů si pedagogové předávají mezi sebou. Většinou se jedná o náročnější skladby pro pokročilejší žactvo. V oběhu se takto nachází spousta skladeb od italského kytaristy a skladatele Mattea Carcassiho, který žil v letech 1796–1853, či úpravy skladeb od J. S. Bacha pro klasickou kytaru.

Pro výuku elektrické kytary osobně používám učebnici Elektrická kytara od Aleše Petržely. Jelikož jsem jediným vyučujícím elektrické kytary, tak nemohu poskytnout srovnání od kolegů. Učebnice je to dvoudílná a jsou v ní precizně popsány základy hry na elektrickou kytaru. Postupně se projde trsátková technika, tvorba tónu, licky³⁰, etudy,

²⁹ *Knihy Dobrovský | Vaše (nejen) online knihkupectví s tradicí* [online]. Copyright © 2001 [cit. 08.03.2022]. Dostupné z: https://www.knihydobrovsky.cz/kniha/kytarova-extra-trida-39044047?gclid=Cj0KCQiAmpyRBhC-ARIsABs2EAo5kn_IgutW-FyNlodD5v_affLxGICELp604u5FEGJgqiaA4-3xbsgaAuM6EALw_wcB#popis

³⁰ Licky jsou fráze, kterými hudebníci rozšiřují svou technickou zásobu a používají je při tvorbě skladeb a především při improvizaci.

improvizace a další. Kromě notace jsou u jednotlivých cvičení uvedeny i tabulatury³¹, což může být velmi nápomocné.

3.2.2. Odlišné přístupy ve výuce

Hra na klasickou kytaru podléhá, stejně jako ostatní nástroje, školnímu vzdělávacímu programu. Pro každý ročník jsou tedy určeny stupně dovedností, které by měl žák během roku zvládnout. Ovšem cest, jak toho dosáhnout, je více.

Nejrozšířenějším přístupem je postupovat dle zavedené metodiky, která je popsána v předešlé kapitole. Je však faktem, že při tomto postupu není kytara příliš vděčným nástrojem, neboť jakýkoliv postup je v prvních měsících obtížný, i když žák pravidelně cvičí. Dle mé vlastní zkušenosti je vhodné do výuky zapojit prvky, které hodinu zpestří a ozvláštní. Pokud máme staršího žáka, jehož fyzická síla mu umožní bez problému zmáčknout nějaké základní hmaty na kytaře, nabízí se výuku zpestřit hraním akordů. V první poloze je spousta hmatů, které nevyžadují kdovíjakou technickou zdatnost a po správném uchopení lze z nástroje dostat plný a hutný souzvuk. Na toto se dá navázat střídáním různých hmatů akordů a v další fázi pak rytmizací pravé ruky. Ve chvíli, kdy žák ovládne základ těchto úkonů, pozná, že při rytmizovaném střídání pár akordů už to zní jako skutečný doprovod ke skladbě. Navíc, při pravidelném cvičení to není vůbec časově náročné obsáhnout.

U mladších žáků, zhruba ve věku 6–9 let je častá potíž v tom, že mají problém umáčknout i základní hmaty a je to pro ně bolestivé. Zde je skutečně vhodné postupovat dle metodiky, neboť její zaměření se v prvních týdnech věnuje pouze pravé ruce, bez nutnosti mačkání na hmatníku. U takto starých dětí se nabízí výuku zpestřit hravě – vytleskávat rytmické útvary, propojovat s výukou jejich znalosti z nauky, nebo jim ukázat, jak zásadní roli může hrát u jednoduché melodie akordový doprovod. Také se mi osvědčilo při výuce pouštět uzdu fantazii žáků, a to konkrétně tím, že jím pustím, nebo zahraji skladbu a nechám je volnou asociací dojít k tomu, jak to na ně působí a co si pod tím představí. To je u mladších, ale i starších žáků oblíbenou aktivitou.

Již v prvním ročníku má žák dle školního vzdělávacího programu být schopen zahrát stupnici G-dur v rámci prvních tří strun. Ve chvíli, kdy se mu to povede, tak nemá ve své

³¹ Alternativní zápis hudebního materiálu. Místo notové osnovy je šest linek reprezentujících struny a na nich čísla odpovídající pražcům. V tabulaturách se obtížně zachycuje rytmus a nelze uvádět prstoklad. Jsou ovšem oblíbené u začínajících hráčů, protože jejich užívání nevyžaduje žádnou znalost notace.

technické vybavenosti pouze stupnici, ale také tónový materiál většiny lidových písní, které dosud hrál. Tyto znalosti je třeba propojovat dohromady a opět nás mohou dovést k další aktivitě. Durovou stupnici lze snadno zjednodušit na pentatonickou a v té si může žák poměrně snadno vyzkoušet improvizaci a vytváření vlastních melodií v reálném čase. Tato osvobozující činnost je dalším bohatým zpestřením výuky.

Pokročilejší žáky může pedagog seznámit s technikou hry na kytaru, která se nazývá „fingerstyle“, pokud ji ovšem ovládá. Je to jedna z posledních technik, která posunula sólovou hru na akustickou kytaru, jejíž začátky se datují k přelomu 19. a 20. století. Průkopníkem této techniky byl americký kytarista Chet Atkins. V současné době je nejznámějším kytaristou používajícím fingerstyle australský kytarista Tommy Emmanuel. Ten je také často označován jako nejlepší hráč na akustickou kytaru na světě. Základ techniky fingerstyle spočívá v tom, že levá ruka kombinuje hraní akordů a melodie a pravá ruka rytmičuje ve stylu ragtimového doprovodu, který známe od piana. V analogii s pianem v podstatě palec levé ruky supluje levou ruku pianisty a ostatní prsty pravou ruku. Technika je to poměrně obtížná a na rozdíl od piana se učí rovnou doprovodná i melodická část dohromady. V začátku se nejprve učí různé rytmické modely na akordech, postupně se pak přidává melodie. Z vlastní zkušenosti mohu potvrdit, že pro pokročilejší žáky může být tato technika zajímavá.

3.3. Úspěchy kytarového oddělení

V posledních dvou letech byla bohužel účast mladých kytaristů na soutěžích znemožněna probíhající pandemií. Nutno ovšem podotknout, že ani předtím nebylo příliš mnoho žáků navštěvujících hodiny kytary přítomno na soutěžích. Jedním z důvodů je i fakt, že ovládnutí kytary na přednesové úrovni je velmi náročné a velká část žáků před dosažením této úrovně odchází na střední či vysokou školu a své vzdělávání v ZUŠ ukončuje. Mnohem více soutěžících hudebníků je z řad oddělení klavírního, smyčcového, či dechového.

V minulosti zaznamenávali soutěžní úspěchy se svými žáky Petr Letmajer či Josef Filipěk. Právě Filipěkovo žák Václav Fuksa se v roce 2002 umístil na druhém místě v ústředním kole soutěže ve hře na kytaru. Ze třídy Petra Letmajera vyhrál koncem 80. let celostátní kolo ve hře na klasičtější kytaru Patrik Čechal, který se studiu hudby věnoval i nadále a nějaký čas na ZUŠ Antonína Dvořáka vyučoval. V současné době posílá nejvíce své žáky na okresní a krajská kola soutěží Jiří Česák, jehož žáci Tomáš Podhradský a Phong Do Dinh se dokázali umístit na předních příčkách.

4. Výuka na ZUŠ Antonína Dvořáka v době pandemie

V roce 2020 postihla celou Českou republiku pandemie koronaviru a od jejího začátku až do dnešních dní je jedním z nejdiskutovanějších témat vliv jednotlivých opatření na vzdělávání žáků základních, středních, potažmo vysokých škol. V březnu roku 2020 se českou republikou prohnala tzv. první vlna a během dvou měsíců se pozitivně testovalo necelých 8 000 lidí.³² 11. března 2020 byla uzavřena všechna školská zařízení a od 16. března vešel v platnost zákaz volného pohybu osob.³³ Základní umělecká škola Antonína Dvořáka v Karlových Varech není útvarem soukromým, nýbrž státním a jejím zřizovatelem je město Karlovy Vary, týkaly se jí tedy totožné změny chodu jako všech ostatních škol.

Na jaře roku 2020 byla obyvatelstvem celá pandemie vnímána nejintenzivněji a opatření byla nejtvrdější. Nastala tedy distanční výuka, která byla do jisté míry značně komplikována tím, že s ní učitelé neměli ve většině případů sebemenší zkušenost. Nicméně po krátké době si každý učitel našel způsob vyučování, který mu vyhovoval a mezi celým pedagogickým personálem se šířily tipy, jak distanční výuku zpříjemnit nejen žákům, ale i sobě. V květnu 2020 byla už opatření mírnější a v ZUŠ mohly probíhat krátké individuální konzultace. Jejich podoba mohla být následující: žák přišel s repertoárem, předvedl, jak ho interpretuje a následně od pedagoga dostal tipy, co zlepšit, případně jak lépe technicky pracovat se skladbou. Celá tato záležitost měla časovou dotaci do dvaceti minut.

Na podzim roku 2020 nastala obdobná situace, nicméně ZUŠ Antonína Dvořáka už na ni byla připravena a přechod na distanční výuku byl plynulý. Uzavření škol přišlo v platnost 14. října 2020 s tím, že v ZUŠ mohla probíhat výuka 1+1, tzv. žák a učitel. Bohužel i toto bylo posléze znemožněno a plánovaný návrat do škol byl odsunut kvůli nepříznivému vývoji situace. Žáci se tak v plném rozsahu vrátili do škol až v květnu 2021.³⁴

³² Informace o počtech pozitivně testovaných jsou dostupné z webu:

<https://www.kurzy.cz/koronavirus/pocet-nakazenych/>

³³ Uzavření českých škol v souvislosti s pandemií covidu-19 - Wikipedie. [online]. [cit. 2021-12-01 Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Uzavřeni%C3%AD_českých_škol_v_souvislosti_s_pandemi%C3%AD_covid_u-19

³⁴ MŠMT: Přehled provozu škol v období pandemie COVID19: jaro 2020 - 2021. Školský portál Pardubického kraje > Úvodní rozcestník [online]. Copyright © 2021 Pardubický kraj [cit. 02.02.2022]. Dostupné z: <https://www.klickevzdelani.cz/Management-skol/Reditelna/Provozni-zalezitosti/category/vseobecne-informace/msmt-prehled-provozu-skol-v-obdobi-pandemie-covid19-jaro-2020-2021>

4.1. Metody výuky na dálku

Ve své podstatě se nenabízí nijak nepřehledné množství metod pro realizaci distanční výuky. Nejpoužívanější metodou mezi pedagogickým personálem byly synchronní on-line konzultace na různých komunikačních platformách. Obecně je on-line výuka definována jako „Způsob vzdělávání na dálku, který probíhá zpravidla prostřednictvím internetu a je podporován nejrůznějšími digitálními technologiemi a softwarovými nástroji.“³⁵ (MŠMT, 2020)

Dalšími metodami pak bylo zasílání nahrávek repertoáru nebo písemná komunikace vhodná například pro literárně dramatický obor. Okrajově lze zmínit metodu vhodnou pro výtvarný obor, která spočívala ve vypracování zadaného úkolu (např. kresby za sucha uhlem) a jeho následném odevzdání ve schránce ZUŠ, kde si jej pedagog úkol bez dlouhého prodlení vyzvedl.

4.1.1. Synchronní on-line výuka

Jak již bylo zmíněno, tato metoda byla a stále je nejpoužívanější během distanční výuky na ZUŠ Antonína Dvořáka. Spočívá ve spojení pedagoga a žáka v reálném čase a její hlavní výhodou je možnost spontánních reakcí pedagoga na žákovu aktivitu. Ze všech ostatních metod je tato metoda nejnáročnější na realizaci. Je třeba mít k dispozici internetové připojení, počítač s webkamerou a mikrofonem a v neposlední řadě také prostor pro nijak nerušenou produkci zadaného repertoáru či pro vypracovávání zadaných úkolů. Pokud jsou všechny tyto předpoklady splněny, je třeba ještě vybrat platformu pro uskutečnění on-line spojení. Zprvu nebyla na ZUŠ Antonína Dvořáka jednotná platforma a pedagogové si sami dle svých preferencí vybrali, co jim vyhovuje. K podzimu 2021 je ZUŠ Antonína Dvořáka plně funkční na MS Teams³⁶, od komunikace ředitelky školy se zaměstnanci, přes sdílení nápadů a inspirace mezi pedagogy až po realizaci on-line výuky či pedagogických rad. Žákům je na základě jména vygenerovaný login³⁷, pomocí kterého se snadno připojí. Většina žáků používá MS Teams i na základních a středních školách, a tak je pro ně tato platforma velmi familiární.

³⁵ MŠMT [online], 2020. MŠMT [cit. 2021-12-01]. Dostupné z: https://www.edu.cz/wp-content/uploads/2020/09/metodika_DZV_23_09_final.pdf

³⁶ Microsoft Teams je komplexní platforma umožňující realizaci on-line meetingů, textových komunikací, sdílení souborů apod. Jedná se o komunikační software.

³⁷ Přihlášení k účtu pomocí jména a hesla.

Co se týče ostatních platform, je možností poměrně hodně – aplikace Skype, Discord, on-line prostředí Google Meet, nebo aplikace WhatsApp, která je především určena pro mobilní telefony, nicméně lze ji používat i na počítači. Osobně jsem vyzkoušel všechny uvedené aplikace až na Discord a stále jsem hledal něco ještě intuitivnějšího a jednoduššího. Po krátkém hledání jsem objevil on-line platformu Whereby, která splnila všechny mé požadavky. Založil jsem si virtuální třídu a vždy jsem žákům poslal akorát odkaz, který rozklikli, zadali si jméno či přezdívku a hodina mohla začít. Whereby funguje bez jakékoliv registrace ze strany žáka, umožňuje sdílení obrazovky a zdarma je dostupná do čtyř lidí přítomných ve virtuální místnosti.

4.1.2. Asynchronní on-line výuka

U asynchronní výuky pracuje žák na zadané práci v osobně preferovaném čase bez přihlášení do komunikačního kanálu.³⁸ Jednou z jejích výhod je, že žáci, kteří již tak celý den koukají do počítačů, mohou svým očím ulevit a pracovat na repertoáru bez zátěže zraku. Obecně je asynchronní výuka vhodná u samostatných, většinou starších žáků, kteří jsou ve hře na nástroj či v jiných studijních oborech pokročilejší. Může probíhat například tak, že pedagog zadá každý týden úkoly a domluví se s žákem na termínu, kdy mu je odevzdá. Forem odevzdávání může být více. Pokud se zaměříme na hru na nástroj, lze odevzdat pouze audio nahrávku, nebo video obsahující obraz i zvuk. Dále je nutné zvolit platformu, kam nahrávky odevzdávat. Nabízí se zde Google Disk, kam lze jednoduše nahrát jakýkoliv soubor, pokud má žák účet od Google. Disk nabízí kapacitu 15 GB bezplatně, 100 GB je poté zpoplatněno částkou 59,99 Kč na měsíc. Dále je poměrně preferovanou platformou opět aplikace WhatsApp. Obecně lze použít jakékoliv cloudové úložiště³⁹ nebo aplikace pro primárně textovou komunikaci umožňující přenášet fotografie a videa. Za výhodu zasílání nahrávek v rámci asynchronní on-line výuky lze považovat i fakt, že se žák seznámí s nahráváním své interpretace. Každý pokročilý hudebník jednou dojde do fáze, kdy svou produkci nahraje a velmi často je samotný umělec překvapen tím, jak nahrávka zní a že je slyšet opravdu každý detail. Spousta hudebníků se takto naučí pracovat s timingem⁴⁰ a celkově je poslouchání vlastních nahrávek posune. Také je dobré, pokud umí žák sebekriticky rozlišit nahrávky, které jsou hodny odevzdání ke kontrole a které ne. Avšak je

³⁸ MŠMT [online], 2020. MŠMT [cit. 2021-12-01]. Dostupné z: https://www.edu.cz/wp-content/uploads/2020/09/metodika_DZV_23_09_final.pdf

³⁹ Virtuální úložiště, jehož hlavní výhodou spočívá v tom, že data nejsou uchovávána „fyzicky“ na hard disku a uživatel k nim tedy může přistoupit odkudkoliv, pokud je připojen k internetu.

⁴⁰ Schopnost naprosté synchronizace hráče s metrem skladby, případně s hudebním souborem.

třeba hledat rovnováhu a ze začátku (zvláště u mladších žáků) nemít příliš tvrdé nároky, protože dalším ovlivňujícím faktorem je nervozita po spuštění samotného nahrávání.

Osobně jsem u pár starších žáků tuto metodu zkoušel, nicméně často nedokázali dodržet termín odevzdání a výuka nebyla příliš efektivní. Formu zadávání jsem nevolil písemně, ale formou instruktážního videa, které si mohli žáci dokola přehrávat. Tento prvek jsem často zapojil i při synchronní on-line výuce, kdy jsem žákům po hodině poslal video s probíranou skladbou a u toho znovu zopakoval techniku a věci, na které si dát pozor. To bylo ze stran žáků oceňované, protože se jim nemohlo stát, že zapomenou jak na to.

4.1.3. Off-line výuka

U off-line výuky, jak již název napovídá, není v příliš velké míře podstatný přístup k internetu. U hry na nástroj není tento způsob příliš vhodný, nicméně může být na místě například u literárně dramatického oboru, pokud vezmeme v potaz třeba nastudování textů na hranou scénku. Texty lze předat osobně a instrukce zadat telefonicky, nebo písemně. Žáci pak mohou studovat v klidu doma nepotřebují k tomu internet, počítač a v podstatě ani specifické prostředí. Tento způsob se může setkat s úspěchem například i u výtvarného oboru v případě zadání nějaké kreativní práce.⁴¹

4.2. Odlišnosti v distanční výuce ve vztahu k jednotlivým nástrojům

Tato podkapitola úzce souvisí s předcházejícími podkapitolami o synchronní a asynchronní výuce. Výběr způsobu výuky totiž nemusí být vázaný přímo na preference pedagoga, nýbrž na limity nástroje, který vyučuje. Na ZUŠ Antonína Dvořáka je vyučováno široké spektrum nástrojů, a ne u všech je vhodné volit synchronní on-line výuku. Dovolím si tedy zmínit pár odlišných nástrojů z různých skupin.

Typickým příkladem zde může být hra na bicí soupravu. Pokud bereme v potaz mírně pokročilé, kteří už hrají na celou bicí soupravu, a ne pouze na cvičné pady⁴², máme tu nástroj poměrně hlučný a většina z továrních mikrofonů v počítačích nedovede zvuk převést konkrétně bez přebuzení. V tomto případě se tedy nabízí výuku pojmout asynchronně a

⁴¹ Odborný článek: Vzdělávání na dálku přináší zmatky v pojmech. Metodický portál / Odborné články [online]. Dostupné z: <https://clanky.rvp.cz/clanek/c/z/22678/VZDELAVANI-NA-DALKU-PRINASI-ZMATKY-V%C2%A0POJMECH.html>

⁴² Tichá a lehká zařízení užívaná ke cvičení. Díky pogumovanému povrchu realisticky simulují odskok paličky od blány bubnu.

nechat žáky posílat videa, případně výuku zkombinovat a na on-line konzultacích hrát pouze na tiché pady. Další komplikací může být, že žák soupravu ani fyzicky nemá doma. Bývá vcelku běžné, že žáci žijící v bytech mají doma pouze již zmíněné pady či například elektronické bicí, které ale bývají koncipovány tak, že simulace zvuků reálných bubnů jsou přehrávány ve sluchátkách. Samozřejmě je lze i zapojit přes reproduktory, ale to se bohužel nepotkává s konceptem tiché bicí soupravy vhodné i do bytové jednotky.

Dalším nástrojem s podobnou komplikací může být baskytara či kontrabas. Tam ale nastává opačný problém, oba nástroje jsou ve stejném ladění a jejich rozsah se pohybuje v nízkých frekvencích, které mikrofon v počítači zachycuje obtížně. Při nastavení vyšší citlivosti mikrofonu se pak u žáka potýkáme se situací, kdy je mluvené slovo výrazně hlasitější než zvuk samotného nástroje a výuka je tím nepříjemně ovlivněna. Opět se tedy nabízí řešení posílání videí pouze se zvukem samotného nástroje, které si pedagog může zesílit dle potřeby. Ideálním řešením je v tomto případě nahrání zvukové stopy přes externí zvukovou kartu⁴³ a následné zpracování v programu určeném pro editaci audia – z jednodušších je to Audacity, z pokročilých pak Logic Pro či Cubase. Pokud žák ovládá práci s těmito softwary, může být i distanční výuka vskutku kvalitní.

U kytary, klavíru či zpěvu je pak na místě zvolit synchronní on-line výuku. V rámci zkvalitnění celého přenosu je však třeba myslet na proměnné, které mohou zvuk a obraz ovlivnit. U kytary jsem se často setkal s tím, že žáci neměli přímo uzpůsobené místo k sezení a pak např. nebylo vidět na obě ruce při hraní, s čímž se obtížně pracuje. U výuky zpěvu může pak celkový dojem pokazit pozice počítače/telefonu. Pokud má žák počítač na stole a pouze vyklopený display, je na něho vidět pod úhlem, a to pedagogovi stěžuje činnost. Řešení může být v podobě nastavitelného stojánku na telefon, který umožní ukotvení kamery v pozici na úrovni hlavy a trupu. U klavíru lze zmínit situaci, kdy je zařízení s kamerou položeno přímo na konstrukci samotného nástroje, vibrace se pak přenáší bezprostředně do zařízení, a to může negativně ovlivnit zvuk. Pokud myslí dvojice žák – pedagog během výuky i na takovéto detaily, může jim to značně zpříjemnit čas strávený v on-line prostoru.

⁴³ Převodník signálu ze vstupního zařízení (např. mikrofonu) na výstupní zařízení (reproduktory, sluchátka).

4.3. Úskalí distanční výuky

Ačkoliv je distanční výuka nejspíš tím nejlepším řešením, jak v období pandemie udržet vztah žáka k jeho nástroji, velmi rychle začala na povrch vyplouvat úskalí, se kterými se pedagogové, žáci, ale i rodiče žáků potýkají.

Ve spoustě rodin nastala během platnosti nejtvrdějších opatření situace, kdy se v domácnosti najednou celý den potkávali všichni členové rodiny a mnohdy to mohlo být (nejen) prostorově náročné. Jedním z již zmíněných předpokladů pro synchronní on-line výuku bylo zajištění prostoru pro uskutečnění konzultace. Osobně jsem se často setkal s případy, kdy žáci neměli během výuky soukromí a místnost často sdíleli s dalšími členy domácnosti. Také se čas od času stalo, že se distanční výuka v rámci ZUŠ potkala s distanční výukou jiného člena domácnosti v rámci ZŠ či SŠ. Při nedostatku prostoru v domácnosti je toto nepříjemné a zvuky, které vydává jakýkoliv nástroj jsou pak bohužel rušivé.

Jedním z faktorů ovlivňujících kvalitu distanční výuky je rychlost internetového připojení a kvalita přenosu. Spoustu žáků v ZUŠ Antonína Dvořáka nepochází přímo z Karlových Varů, nýbrž z okolních obcí a rychlé internetové připojení není vždy samozřejmostí. Osobně si vybavuji konzultace, kdy latence mezi účastníky konzultace byla v řádu několika vteřin. Takto dlouhá prodleva bohužel odebere možnost jakékoliv spontánní reakce na žakovu interpretaci. Špatná kvalita přenosu se může projevit například tak, že konkrétně u kytary jsou špatně rozeznatelné tóny na hlubších strunách a ve výsledku se tak rozplývá konkrétní představa o zvuku.

V neposlední řadě je třeba věnovat pozornost vlivu distanční výuky na fyzické zatížení žáků i pedagogů. K distanční výuce lze přistupovat i jako k období, během kterého byli všichni její účastníci vystaveni mnohdy celodennímu sezení. Zmizely i drobné fyzické aktivity jako je ranní přesun na autobus či odpolední návrat ze školy. Vybavuji si, že si mi spousta žáků stěžovala na bolesti zad. Považoval jsem tedy za důležité je upozorňovat na správné sezení, alespoň u nástroje. Dále je dobré mít celodenně vytěžované pracoviště vybavené správnou ergonomickou židlí a monitor umístit do správné výšky. Bohužel realita je taková, že velká spousta žáků takto nepracuje. V rámci preventivní hygieny tak není od věci před hraním na nástroje provádět cviky, které pomohou svalstvo uvolnit a předchází případným problémům s karpálními tunely a šlachami.

5. ZUŠ Antonína Dvořáka v současnosti

5.1. Současné působení ZUŠ

V roce 2021 navštěvovalo Základní uměleckou školu Antonína Dvořáka celkem 930 žáků, je tedy znát pokles oproti předcházejícím rokům. Snížení počtu žáků je z velké části zapříčiněno také tím, že od roku 2020 byla po celém světě rozšířena pandemie koronaviru. Vzhledem k všeobecně panující nejistotě si spousta žáků rozmyslelo zapsání se na nástroj do ZUŠ.

Škola je rozšířena po celých Karlových Varech i blízkém okolí. Mimo hlavní budovu a její pobočky je působnost ZUŠ Antonína Dvořáka rozšířena také na další místa výkonu činnosti. Konkrétně se jedná o ZŠ Poštovní, ZŠ Jana Ámose Komenského, ZŠ Dalovice, ZŠ Kolová, ZŠ Růžový Vrch a ZŠ Libušina. Na těchto odloučených pracovištích se vyučuje pouze hudební obor.

Z celkového počtu 930 žáků byly majoritní skupinou dívky, kterých bylo 677. Z výkazů z minulých let je patrné, že trend dívčí majority není nic neobvyklého. Škola stále nabízí čtyři obory a to hudební, taneční, výtvarný a literárně dramatický. Nejvíce žáků navštěvovalo v roce 2021 obor hudební, celkem 534 (z toho 365 dívek). Dále pak obor výtvarný, tam byl celkový počet 260 žáků (z toho 204 dívek). Poměrně stejně si stojí v počtu žáků obory taneční, ten měl 69 žáků (z toho 61 děvčat) a obor literárně dramatický, kam docházelo 67 žáků (z toho 47 děvčat). Ve stejném roce dokonce navštěvovalo studium celkem 73 dospělých a v roce předcházejícím absolvovalo na ZUŠ absolvovalo 81 žáků. O výuku se staralo 49 učitelů, z toho 28 žen. Z toho počtu bylo plně zaměstnaných 34.⁴⁴

Co se týče souborů, v roce 2021 na škole stále působí Jazz Combo A.D., smyčcový orchestr ZUŠ, přípravný smyčcový soubor, Flétnový soubor Múzy a návrat k činnosti chystá Dětský pěvecký sbor Berušky. Obecně lze říci, že vlivem pandemie byla činnost všech těchto souborů značně poznamenána a utlumena. Nejvíce utrpěl dětský sbor, kvůli přísným opatřením vztahujícím se na aktivity, při kterých se zpívá.

V letech 2020 a 2021 byla zrušena valná většina koncertů, nicméně v roce 2022 již dochází k obnově a živá vystoupení se vrací do rozvrhů nejen školních sálů. Škola se opět účastní také soutěží, od začátku roku škola hostila okresní kolo v sólovém zpěvu a krajské

⁴⁴ Zdroj informací: Příloha VII – Výkaz o základní umělecké škole z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

kolo soutěže souborů. Mimo to se žáci školy účastnili soutěží na jiných školách. Po dvouleté pauze je také na programu místní klavírní soutěž Karlovarská růžička. Obecně se přihlašuje méně dětí, ale školy jsou rády za jakoukoliv možnost pro prezentaci svých žáků.

5.2. Srovnání s ostatními ZUŠ v kraji

V Karlovarském kraji je dalších 19 základních uměleckých škol, z nichž některé jsou počtem žáků srovnatelné se ZUŠ Antonína Dvořáka. Například ZUŠ v Chebu, v Ostrově, nebo ZŠ a ZUŠ Šmeralova. Tyto školy také nabízejí čtyři umělecké obory. Poměrně velké základní umělecké školy jsou pak v Aši, Františkových Lázních, Sokolově a v Kraslicích, které také navštěvuje několik stovek žáků a až na ZUŠ v Sokolově nabízejí čtyři obory. V Sokolově chybí v nabídce pouze literárně–dramatický obor. Je velmi sympatické, že v Karlovarském kraji jsou činné i ZUŠ s menším počtem žáků a jen s hudebním oborem, jako je ZUŠ v Toužimi. Nabízí tak možnost hudební realizace i pro děti z obcí, které jsou od Karlových Varů vzdálené.⁴⁵

Co se týče hudebních souborů při základních uměleckých školách, je jich v Karlovarském kraji poměrně hodně. Například v ZŠ a ZUŠ Šmeralova je školní big band, symfonický orchestr, a dokonce i dva lidové soubory.⁴⁶ V ZUŠ Nová Role již spousta funguje soubor Červení Panteři, který je zaměřen především na hudbu českých big bandů. Základní umělecká škola v Ostrově má mezi soubory dokonce dva orchestry, jeden smyčcový a jeden smíšený.⁴⁷ ZUŠ v Sokolově je na poli hudebních souborů také velmi činná, působí zde taneční orchestr, dechový orchestr, violoncellový soubor a několik pěveckých sborů.⁴⁸

V Karlovarském kraji tedy nalezneme školy s počtem žáků blížícím se k tisícovce a se všemi čtyřmi obory, což je samozřejmě příznivý fakt. Dle slov ředitelky Základní umělecké školy Antonína Dvořáka totiž místní ZUŠ spolupracují a nevzniká tu příliš konkurenční rivality, a to nemusí být vždy samozřejmostí. ZUŠ Antonína Dvořáka má ale oproti ostatním školám více poboček a dalších míst výkonu činnosti.

⁴⁵ Základní umělecké školy Karlovarský kraj foto provozovny • Firmy.cz. *Katalog firem a institucí • Firmy.cz* [online]. Copyright © 1996 [cit. 25.04.2022]. Dostupné z: <https://www.firmy.cz/Instituce-a-urady/Vzdelavaci-institute/Zakladni-skoly/Zakladni-umelecke-skoly/kraj-karlovarsky?foto-provozovny>

⁴⁶ ZUŠ - hudební obor. *Škola* [online]. Copyright © 2019 ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary. Všechna práva vyhrazena [cit. 28.04.2022]. Dostupné z: <https://www.zsazus.cz/index.php/home/zus-ho>

⁴⁷ Základní umělecká škola Ostrov | HUDEBNÍ OBOR. [online]. Copyright © 2009 [cit. 28.04.2022]. Dostupné z: <https://www.zusostrov.cz/hudebni-obor2-cs.html>

⁴⁸ Hudební obor | ZUŠ Sokolov. *Základní umělecká škola Sokolov | ZUŠ Sokolov* [online]. Copyright © ZUŠ Sokolov 2018, Web vytvořil [cit. 28.04.2022]. Dostupné z: <http://www.zussokolov.cz/obory/hudebni-obor/>

6. Osobnosti spjaté se ZUŠ Antonína Dvořáka

6.1. Významní současní pedagogové

Od roku 1991 učí na ZUŠ Antonína Dvořáka trombonista Zdeněk Krám, který je nejen v Karlovarském kraji známým a respektovaným hudebníkem. Jeho hudební cesta začala na LŠU v Žatci hrou na akordeon, ke kterému později přidal trumpetu. Ke hře na trumpetu ho inspiroval Louis Armstrong, který je vedle Counta Basieho a Duka Ellingtona dodnes jeho velkou inspirací. V roce 1975 se pak přihlásil na Vojenskou hudební školu Víta Nejedlého v Roudnici nad Labem. Ačkoliv se hlásil na trumpetu a akordeon, byl přijat na trombon. Díky jednomu z místních vyučujících se dostal k jazzu a seznámil se s hrou v big bandu. Po vystudování byl zařazen do Posádkové hudby Karlovy Vary, kde po devítiletém angažmá ukončil své působení a uspěl v konkurzu do Karlovarského symfonického orchestru, kde působí dodnes. Je podstatné zmínit, že byl u zrodu karlovarského Big Bandu, který od roku 1998 vede. V ZUŠ Antonína Dvořáka dokonce působil pět let jako zástupce ředitele a založil jazzový soubor Jazz Combo AD.⁴⁹

Z mladší generace učitelů stojí jistě za zmínku saxofonista Luboš Víšek, který na ZUŠ Antonína Dvořáka vyučuje hru na saxofony, klarinet, zobcovou flétnu a vede i několik hodin hudební nauky. Svou hudební dráhu začal již v sedmi letech, kdy mu doktor vzhledem k začínajícímu astmatu doporučil hru na flétnu. Učil se tehdy na ZUŠ Tábořské, pobožce ZUŠ Antonína Dvořáka. Později se skrz klarinet dostal až k saxofonu a k tomu ho inspiroval jeho strýc, uznávaný český saxofonista Milan Krajíc. Pod jeho vedením se učil na saxofon a po absolvování ZŠ zkusil přijímačky na Konzervatoř Jaroslava Ježka, bohužel neúspěšně. Vystudoval tedy První české gymnázium v Karlových Varech a po něm se již na KJJ dostal. Během celé doby studia mu byli vzorem jazzoví hudebníci jako Charlie Parker, Michael Brecker nebo Miles Davis. Po vystudování konzervatoře se Luboš Víšek vrátil do Karlových Varů a byl přijat coby učitel dechových nástrojů do ZUŠ Antonína Dvořáka, kde působí již přes deset let. Za svou kariéru působil a stále působí ve známých českých souborech jako je například Orchestr Václava Hybše, Big Band Milana Svobody či kapela Laura a Její Tygři. Několikrát se mu podařilo se hudebně podívat za hranice země, třeba v roce 2012 do Chicaga s karlovarským Repré Bandem v rámci výměnného koncertu místního big bandu z Elmhurst College. Dále navštívil v letech 2005 a 2014 švédský Katrineholm, kde dokonce hrál po

⁴⁹ Zdroj informací: Příloha II – Rozhovor se Zdeňkem Krámem

bohu skladatele pohádkové hudby George Riedela, který spolupracoval například se známou spisovatelkou Astrid Lindgren. Za zmínku dále stojí cesta VOŠ Bandu Milana Svobody do Tchaj-wanu a Vietnamu, kde soubor odehrál koncerty v rámci utužení diplomatických vztahů a oslav 1000. výročí založení města Hanoj.⁵⁰

Od roku 1994 učí na ZUŠ Antonína Dvořáka houslista Antonín Kadeřábek. Kromě houslí vyučuje též hudební nauku a poslední roky zastává pozici zástupce ředitele. V mládí se začal učit na housle, inspirací mu byla jeho sestra. Tehdy navštěvoval karlovarskou ZUŠ, kde se učil se u Josefa Malinjaka. V roce 1973 byl přijat na Pražskou konzervatoř, po jejímž absolvování šel na vojnu, během které stihl vykonat úspěšný konkurz do Karlovarského symfonického orchestru. Po vojně tedy řady orchestru rozšířil, nicméně v roce 1992 musel orchestr opustit kvůli zdravotním problémům. Ty mu ovšem neznemožňovaly pedagogickou činnost, a tak nejprve učil v ZUŠ v Nejdku a poté nastoupil na ZUŠ v Karlových Varech, kde byl v roce 1996 svědkem změny názvu na ZUŠ Antonína Dvořáka. Pole působnosti v rámci ZUŠ si Antonín Kadeřábek rozšířil nejdříve o vedení smyčcového souboru a později i o vedení školního smyčcového orchestru, který převzal po Jiřím Štruncovi. Během kariéry byly Antonínovi největšími vzory Ludwig van Beethoven a Antonín Dvořák, od kterého je mu velmi blízký Koncert pro violoncello a orchestr.⁵¹

6.2. Významní absolventi

V průběhu let absolvovalo ZUŠ Antonína Dvořáka mnoho osobností, jež se poté daly na uměleckou dráhu a zaznamenávaly mimořádné úspěchy. Přirozeně se po jisté době stala spousta absolventů pedagogy na této ZUŠ, nicméně mnozí se vydali za hranice kraje či země a působili úspěšně i tam.

Co se týče karlovarského kraje, někteří absolventi posílili řady KSO – Karlovarského symfonického orchestru, například klavírista Joža Lokajíček či kontrabasista Jan Jirmásek. Právě Jan Jirmásek se dokázal vypracovat do řad filharmonie v Mnichově, kde také studoval. Mezi vrcholy jeho kariéry jistě patří koncertování s kontrabasovým kvartetem Bassiona Amorosa, který koncertoval po celém světě. V Německu pak v rámci angažmá působil i další kontrabasista Josef Hlinka, konkrétně v Komorní filharmonii v Hamburku.⁵²

⁵⁰ Zdroj informací: Příloha III – Rozhovor se Lubošem Víškem

⁵¹ Zdroj informací: Příloha V – Rozhovor se Antonínem Kadeřábkem

⁵² HRŮZOVÁ, PACHOVSKÝ, RICHTER, VLASATÝ: 60 let základní umělecké školy Antonína Dvořáka Karlovy Vary. Karlovy Vary: ZUŠ Antonína Dvořáka, 2006, s. 24.

Někteří absolventi přijali za své působiště naše hlavní město. Adolf Melichar pokračoval ve studiu hudby na Pražské konzervatoři, konkrétně v oboru hra na varhany. Studoval také dirigování na HAMU a v průběhu studia se aktivně angažoval v různých hudebních projektech jako byly amatérské orchestry a sbory. Po dokončení vzdělání pracoval v Hudebním divadle v Karlíně a jeho cesta ke státní opeře započala v roce 1999. Ze začátku pracoval jako korepetitor, poté jako sbormistr a od roku 2013 působí jako sbormistr Sboru Státní opery.⁵³ Jaroslav Matějka působí jako violoncellista v Triu Martinů nebo v Symfonickém orchestru hlavního města Prahy (FOK). Jeho cesta hry na violoncello započala již v šesti letech, poté pokračoval na Pražskou konzervatoř a akademii múzických umění. Mimo angažmá v Triu Martinů a FOK působí i jako sólista v různých tělesech, či jako studiový hráč pro Český rozhlas.⁵⁴ Irena Jakubcová – Herajnová působila jako houslistka v Pražské komorní filharmonii, Kvartetu Martinů a v současnosti zastává pozici koncertního mistra v České filharmonii. Po studiu na ZUŠ Antonína Dvořáka se vydala na konzervatoř v Plzni a poté na AMU v Praze. Během své kariéry dokonce vystupovala na koncertech European Union Youth Orchestra v rámci turné po velkých městech Evropy, kdy dirigoval orchestr Bernard Haitink. V průběhu kariéry absolvovala ještě spousty zahraničních angažmá v přítomnosti velmi významných osobností ze světa klasické hudby.⁵⁵ Violista Zbyněk Paďourek vystudoval AMU v Praze a mnoho let působil v Kociánovu kvartetu. Současně je členem Kvarteta Martinů, Pro Arte Tria Prague a přijal místo vyučujícího na plzeňské konzervatoři.⁵⁶ Vladan Malinjak se do hlavního města vydal po absolvování plzeňské konzervatoře, obor viola. Dokonce studoval i housle v rámci jazzového oddělení na Konzervatoři Jaroslava Ježka v Praze. Uplatnění našel například v FOK či jako člen kapely Anety Langerové.⁵⁷ V Praze dále působili či působí violoncellistka Vladislava Jurásková (Orchestr Státní opery Praha), klarinetistka Ludmila Peterková (Pražská komorní filharmonie), houslistka Miluše Melicharová – Skoumalová (Pražská komorní filharmonie), nebo pěvkyně Brigita Šulcová (profesorka na Pražské konzervatoři).⁵⁸

⁵³ Adolf Melichar - Národní divadlo. [online]. [cit. 2021-12-17]. Dostupné z: <https://www.narodni-divadlo.cz/cs/profil/adolf-melichar-1608154>

⁵⁴ Jaroslav Matějka - Trio Martinů. [online]. [cit. 17.12.2021]. Dostupné z: <http://triomartinu.cz/cs/members/jaroslav-matejka/>

⁵⁵ Irena Jakubcová – housle | Česká filharmonie. Česká filharmonie _126. sezona [online]. [cit. 2021-12-17] Dostupné z: <https://www.ceskafilharmonie.cz/o-nas/orchestr/clenove-orchestru/irena-jakubcova/>

⁵⁶ O nás – Pro Arte Trio. [online]. [cit. 2021-12-17] Dostupné z: <https://www.proartetrio.cz>

⁵⁷ Vladan Malinjak :: Aneta Langerová – oficiální web. [online]. Copyright © Art Shock, s.r.o. Foto [cit. 02.02.2022]. Dostupné z: <https://www.langerovaaneta.cz/kapela/vladan-malinjak/>

⁵⁸ Ludmila Peterková » životopis. Ludmila Peterková [online]. [cit. 2021-12-17] Dostupné z: https://www.peterkova.cz/?page_id=4

Někteří absolventi ZUŠ Antonína Dvořáka v Karlových Varech zůstali na západě Čech, a to konkrétně v Plzni. Martin Kaplan se uplatnil jako vyučující na plzeňské konzervatoři a také jako koncertní mistr opery Divadla J. K. Tyla. V tom samém divadle dirigoval operu Jiří Štrunc, další z absolventů ZUŠ Antonína Dvořáka.⁵⁹

Na poměrně zajímavou hudební dráhu se vydal Jiří Roubíček, který se po vystudování klavíru na pražské konzervatoři stal publicistou, producentem a editorem hudebních nosičů v nakladatelstvích jako například Panton, Supraphon, či Bonton Music. Mimo to také pracoval jako výzkumný pracovník v Národní knihovně, přednášel na konzervatoři Jana Deyla, či vydával články v hudebních časopisech.⁶⁰

⁵⁹ HRŮZOVÁ, PACHOVSKÝ, RICHTER, VLASATÝ: 60 let základní umělecké školy Antonína Dvořáka Karlovy Vary. Karlovy Vary: ZUŠ Antonína Dvořáka, 2006, s. 24.

⁶⁰ Český hudební slovník. Český hudební slovník [online]. Copyright © [cit. 02.02.2022]. Dostupné z: https://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=1001865

Závěr

Tato kvalifikační práce se zabývá vznikem, vývojem a činností Základní umělecké školy Antonína Dvořáka v Karlových Varech s důrazem na kytarové oddělení a s rozsáhlou zmínkou o výuce na škole v době koronavirové pandemie. Historie školy započala v roce 1946 a po celou dobu své existence se díky profesionální práci pedagogů upevňovala její pozice na poli základních uměleckých škol, a to nejen v Karlovarském kraji. V průběhu let prošla škola několika změnami názvů, transformacemi infrastruktury a čelila i jedné nepříjemné kauze, která byla intenzivně medializována. Nic z toho ovšem nezabránilo Základní umělecké škole Antonína Dvořáka v udržení vysoké úrovně kvality vzdělávání a po celou dobu působnosti produkovala jednoho nadějného hudebníka za druhým.

Všechny čtyři umělecké obory se každoročně prezentují na koncertech, výstavách, přehlídkách, vernisážích, soutěžích a dalších společensky kulturních akcích. Žáci mají vskutku mnoho možností realizace a prezentace svých dovedností nabitých při studiu. Za vším stojí pedagogický sbor tvořený ze skutečných profesionálů ve svém oboru, kteří rádi pracují s dětmi a své zkušenosti předávají dál.

Při výběru tohoto tématu kvalifikační práce jsem netušil, jaké kvantum zajímavých informací čeká na objevení. Zejména pro mě byly zážitkem rozhovory s pedagogy, kteří mi jsou již spoustu let blízcí. Jejich životní příběhy byly mnohdy překvapivé a inspirující. Rozhovor s ředitelkou školy mě utvrdil v přesvědčení, že ve vedení školy stojí osoba, která je skutečně na svém místě.

Za cíl práce jsem si kladl důkladně projít všechny dostupné informace a čtenáři komplexně přiblížit Základní uměleckou školu Antonína Dvořáka. Kroniky školy neobsahovaly mnoho zásadních milníků, a tak jsem jako jeden z hlavních pramenů použil sborník vydaný k výročí 60 let od založení školy, jehož obsah zpracovával převážně Mgr. Zdeněk Pachovský PhD. Ten zastával post ředitele 31 let a všechny své paměti promítl do sborníku velmi uceleně a strukturovaně. Dalším velmi významným zdrojem byly rozhovory a telefonické komunikace s pedagogy, díky kterým jsem do práce doplnil spoustu žádoucích informací.

Resumé

This bachelor thesis is focused on the Karlovy Vary Antonin Dvorak elementary school of art with emphasis on the guitar department, thanks to my musical profiling. The first chapter is dedicated to school history from its foundation to the present. The second chapter maps school operations across four art courses. The third chapter is focused exclusively on guitar department in the main building in Šmeralova street and in its branch in Stará Role. The fourth chapter is devoted to teaching at the Antonín Dvořák Elementary School of Art during the pandemic, which has affected the school for the past two years. The fifth chapter describes the current state of the school and the last, sixth chapter deals with important persons associated with the school. The attachment contains interviews with teachers, photographs and documents.

Seznam použité literatury a pramenů

Literatura:

HRŮZOVÁ, PACHOVSKÝ, RICHTER, VLASATÝ: 60 let základní umělecké školy Antonína Dvořáka Karlovy Vary. Karlovy Vary: ZUŠ Antonína Dvořáka, 2006

SÜSSER, Ctibor. *Cvičení a skladby pro začátečníky: [dueta, lidové písně, koledy, akordy : op. 1]*. 5. přeprac. vyd. [Sokolov]: C. Süsser, 2014.

STACHAK, Tatiana. *Kytarová extra třída: učebnice hry na klasickou kytaru = Gitarová extra trieda : učebnica hry na klasickú gitaru*. Ilustroval Małgorzata FLIS, přeložil Klára KAMENSKÁ, přeložil Karla HANZLOVÁ. Praha: Bärenreiter, 2014.

URBAN, Štěpán. *Přípravná škola hry na kytaru: melodie : akordy : písně s doprovodem sólové kytary*. Praha: Editio Bärenreiter, 2002.

Prameny:

Kronika 1. LŠU Karlovy Vary ze školního roku 1966-67

Kronika 1. LŠU Karlovy Vary ze školního roku 1975-76

Kronika 1. LŠU Karlovy Vary ze školního roku 1977-78

Internetové zdroje:

Adolf Melichar - Národní divadlo. [online]. [cit. 2021-12-17]. Dostupné z: <https://www.narodni-divadlo.cz/cs/profil/adolf-melichar-1608154>

Český hudební slovník. Český hudební slovník [online]. Copyright © [cit. 02.02.2022]. Dostupné z:

https://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=1001865

Dash Band - živá hudba na vaší akci. Dash Band - živá hudba na vaší akci [online]. Copyright © 2015 Všechna práva vyhrazena. [cit. 05.02.2022]. Dostupné z: <https://www.dashband.cz/psali-o-nas/>

Dvořákova umělecká škola přichází s novinkou, výukou baletu - Karlovarský deník. *Karlovarský deník - informace, které jsou vám nejbliž* [online]. Copyright © [cit. 04.03.2022]. Dostupné z: https://karlovarsky.denik.cz/kultura_region/dvorakova-umelecka-skola-prichazi-s-novinkou-vyukou-baletu-20130901.html

Hudební obor | ZUŠ Sokolov. *Základní umělecká škola Sokolov | ZUŠ Sokolov* [online]. Copyright © ZUŠ Sokolov 2018, Web vytvořil [cit. 28.04.2022]. Dostupné z: <http://www.zussokolov.cz/obory/hudebni-obor/>

Informace o počtech pozitivně testovaných během pandemie koronaviru: <https://www.kurzy.cz/koronavirus/pocet-nakazenych/>

Irena Jakubcová – housle | Česká filharmonie. *Česká filharmonie_126. sezona* [online]. [cit. 2021-12-17] Dostupné z: <https://www.ceskafilharmonie.cz/o-nas/orchestr/clenove-orchestru/irena-jakubcova/>

Jaroslav Matějka - Trio Martinů. [online]. [cit. 17.12.2021]. Dostupné z: <http://triomartinu.cz/cs/members/jaroslav-matejka/>

Kauza miliony na Základní umělecké škole - Karlovarský deník. *Karlovarský deník - informace, které jsou vám nejbliž* [online]. Copyright © [cit. 16.02.2022]. Dostupné z: https://karlovarsky.denik.cz/nazory_region/kauza-miliony-na-zakladni-umelecke-skole20120108.html

Knihy Dobrovský | Vaše (nejen) online knihkupectví s tradicí [online]. Copyright © 2001 [cit. 08.03.2022]. Dostupné z: https://www.knihydobrovsky.cz/kniha/kytarova-extra-trida-39044047?gclid=Cj0KCQiAmpyRBhC-ARIsABs2EAo5kn_IgutW-FyNlodD5v_affLxGICELp604u5FEGJgqiaA4-3xbsgaAuM6EALw_wcB#popis

Ludmila Peterková » životopis. *Ludmila Peterková* [online]. [cit. 2021-12-17] Dostupné z: https://www.peterkova.cz/?page_id=4

Mladí karlovarští hudebníci uspěli na festivalu v Irkutsku | Karlovy Vary. *Český rozhlas Karlovy Vary* [online]. Copyright © 1997 [cit. 05.02.2022]. Dostupné z: <https://vary.rozhlas.cz/mladi-karlovarsti-hudebnici-uspeli-na-festivalu-v-irkutsku-6809537>
Smyčcový orchestr ZUŠ A. Dvořáka – Karlovarský kulturní týden. Copyright © [cit. 05.03.2022]. Dostupné z: <http://festival-kv.topweb.cz/cz/ucinkujici06.htm>

MŠMT [online], 2020. *MŠMT* [cit. 2021-12-01]. Dostupné z: https://www.edu.cz/wp-content/uploads/2020/09/metodika_DZV_23_09_final.pdf

MŠMT: Přehled provozu škol v období pandemie COVID19: jaro 2020 - 2021. *Školský portál Pardubického kraje > Úvodní rozcestník* [online]. Copyright © 2021 Pardubický kraj [cit. 02.02.2022]. Dostupné z: <https://www.klickevzdelani.cz/Management-skol/Reditelna/Provozni-zalezitosti/category/vseobecne-informace/msmt-prehled-provozu-skol-v-obdobi-pandemie-covid19-jaro-2020-2021>

O nás – Pro Arte Trio. [online]. [cit. 2021-12-17] Dostupné z: <https://www.proartetrio.cz>

Odborný článek: Vzdělávání na dálku přináší zmatky v pojmech. Metodický portál / Odborné články [online]. Dostupné z: <https://clanky.rvp.cz/clanek/c/z/22678/VZDELAVANI-NA-DALKU-PRINASI-ZMATKY-V%C2%A0POJMECH.html>

Uzavření českých škol v souvislosti s pandemií covidu-19 - Wikipedie. [online]. [cit. 2021-12-01 Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Uzavř%C3%ADn%C3%AD_českých_škol_v_souvislosti_s_pandemi%C3%AD_covidu-19

Úvod - ZUŠAD [online]. Copyright ©G [cit. 05.04.2022]. Dostupné z: https://www.zusad.cz/images/ke_stazeni/zakladni-dokumenty-zus/SVP_ZUSAD_2021.pdf

Vladan Malinjak :: Aneta Langerová – oficiální web. [online]. Copyright © Art Shock, s.r.o. Foto [cit. 02.02.2022]. Dostupné z: <https://www.langerovaaneta.cz/kapela/vladan-malinjak/>

Základní umělecká škola Ostrov | HUDEBNÍ OBOR. [online]. Copyright © 2009 [cit. 28.04.2022]. Dostupné z: <https://www.zusostrov.cz/hudebni-obor2-cs.html>

Základní umělecké školy Karlovarský kraj foto provozovny • Firmy.cz. *Katalog firem a institucí • Firmy.cz* [online]. Copyright © 1996 [cit. 25.04.2022]. Dostupné z: <https://www.firmy.cz/Instituce-a-urady/Vzdelavaci-instituce/Zakladni-skoly/Zakladni-umelecke-skoly/kraj-karlovarsky?foto-provozovny>

ZUŠ - hudební obor. *Škola* [online]. Copyright © 2019 ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary. Všechna práva vyhrazena [cit. 28.04.2022]. Dostupné z: <https://www.zsazus.cz/index.php/home/zus-ho>

Telefonická komunikace:

- 17. 2. 2022 telefonická komunikace s vedoucí souboru Jitkou Fajkusovou
- 18. 2. 2022 telefonická komunikace s vedoucí souboru Ladou Duspivovou
- 22. 3. 2022 komunikace s vyučující výtvarného oboru Zitou Bráchovou
- 25. 3. 2022 telefonická komunikace s vyučující tanečního oboru Šárkou Horákovou

Rozhovory:

Příloha I – Rozhovor se současnou ředitelkou školy Mgr. Ingrid Ahneovou

Příloha II – Rozhovor se Zdeňkem Krámem

Příloha III – Rozhovor s Lubošem Víškem

Příloha IV – Rozhovor s Janem Jirmáskem

Příloha V – Rozhovor s Antonínem Kadeřábkem

Příloha VI – Rozhovor se zakladatelkou a ředitelkou Karlovarské růžičky Jaromírou Jakubcovou

Dokumenty:

Příloha VII – Výkaz o základní umělecké škole z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy

Přílohy

Příloha I

Rozhovor se současnou ředitelkou školy

Mgr. et Bc. Ingrid Ahneovou

Paní ředitelko, na ZUŠ Antonína Dvořáka působíte od roku 2011, v oboru jste ovšem nebyla žádný nováček, jaké pracovní zkušenosti předcházely Vaší aktuální funkci?

Mám vystudovaný obor učitelství pro 1. stupeň a dlouho jsem působila jako učitelka. Od roku 2005 jsem působila v ZŠ a MŠ Božíčany jako ředitelka, což pro mě byla skvělá zkušenost, protože se jednalo o malotřídní školu a naučila jsem se spoustu ohledně manažerských dovedností, toku peněz, papírování apod. Po tom, co jsem se dozvěděla o vyhlášení konkurzu na ZUŠ Antonína Dvořáka jsem se rozhodla to zkusit. Zde byl požadavek i uměleckého vzdělání, tak jsem na UMPRUM vystudovala obor fotografie.

Při Vašem nástupu otrásala školou nechvalně proslulá kauza, mohla byste ve stručnosti popsat, o co se jednalo a jak jste se s tím nakonec vypořádala?

Nástup byl poměrně náročný. Nastupovala jsem ve chvíli, kdy škola neměla vedení, protože ředitel složil svojí funkci z důvodu, že veřejnosprávními kontrolami zřizovatele (Karlovarský kraj) a následně české školní inspekce byly shledány závažné chyby v účtování školy. Čekalo se na můj nástup, abych mohla podat trestní oznámení na bývalého ředitele. Škoda byla tehdy vyčíslena zhruba na čtyři miliony korun za poslední dva roky, dále kontrola dosáhnout nemůže. Skutečná škoda nakonec vyšplhala až na pět a půl milionu korun. Vyšetřování se táhlo další tři roky, školu navštěvovaly kontroly, policisté, znalci z oboru atd. Současně s tímto se vedly dva pracovně-právní spory s bývalým ředitelem a jeho zástupkyní. Morálka personálu taktéž nebyla v pořádku. Má první smlouva byla na rok a půl s tím, že je ve hře i možnost ukončení činnosti školy, protože situace byla vskutku nevyzpytatelná.

Nakonec to ovšem nebylo tak hrozné, personál se poměrně rychle dal dohromady a s odchodem bývalého ředitele se zvedla morálka a ustálila se do standardu. Po roce mi byla prodloužena pracovní smlouva na dobu neurčitou a činnost školy pokračovala. Škola byla zatížena tím, že následující roky musela splácet dluhy za bývalého ředitele. Po splacení byla v roce 2018 škola předána jinému zřizovateli, městu Karlovy Vary. Formálně se tedy zrušila jedna škola a vznikla nová. V podstatě jsme tedy přišli o našetřené finanční prostředky a začali jsme od nuly. V tom samém roce jsem musela znovu absolvovat konkurzní řízení, kde jsem uspěla a jsem zde dodnes.

Během následujících let jsme se stali členem asociace ZUŠ a znovu jsme obnovili spolupráci s ostatními ZUŠ v kraji. Aktivně se podílíme na činnosti krajské umělecké rady, kde je náš pedagog Vítězslav Kováč předsedou sekce bicích nástrojů. Skrz krajskou radu se účastníme i přehlídky prací ZUŠ – Festival ZUŠ karlovarského kraje.

Napadají Vás nějaké další události, které se staly za Vaší éry a stály by za zmínku?

Za největší událost skutečně považuji předání zřizovatelských práv. To byla velmi nestandardní záležitost a provázelo mě v tu dobu velké množství dokumentů. Na pedagogy ani žáky to vliv nemělo, ti pouze podepsali příslušný dokument.

Co se týče pedagogické práce, tak v letech 2013–2015 jsme se účastnili projektu zaměřeného na vzdělávání pedagogických pracovníků a na zvýšení komunikačních a profesních kompetencí. Ten byl financován evropskou unií. Projekt byl pouze pod záštitou naší školy. Další z projektů byl v roce 2016, kdy jsme byli spoluúčastníky projektu ohledně zavádění ICT do škol. Třetím velkým projektem byl projekt v letech 2019–2021, který byl zaměřen na vzájemnou spolupráci pedagogů, projekty pro děti, nové formy výuky, zapojení odborníků do vzdělávání. Celkově byl tento projekt užitečný a školám mohl pomoci.

Škola nadále každoročně pořádá soutěže jako je třeba Karlovarská růžička, návštěva školního souboru v Irkutsku. Žáci se stále účastní soutěží ZUŠ, kde žáci i celé soubory postupují do celostátních kol. V kraji jsme jediná ZUŠ, která má velký žákovský smyčcový orchestr. Za zmínku stojí spolupráce školy s Big Bandem Karlovy Vary, kdy žáci rozšiřovali řady big bandu v rámci záskoků. V letech 2012–2015 působil na škole stepař Adam Jelínek a v tu dobu malé děti vystupovaly v divadle s karlovarským Big Bandem.

Kde všude aktuálně ZUŠ Antonína Dvořáka působí? Mám na mysli i odloučená pracoviště.

Hlavní budova s ředitelstvím a sídlo školy je v ulici Šmeralova, kde je hudební, taneční a literárně dramatický obor. Dále v ulici Školní ve Staré Roli, kde je pouze hudební obor. V ulici Kolárova je samostatná budova pro výtvarný obor. Další místa výkonu činnosti jsou určena pouze pro hudební obor, a to na ZŠ Poštovní, ZŠ Jana Amose Komenského, ZŠ Dalovice, ZŠ Kolová, ZŠ Růžový Vrch a ZŠ Libušina.

Jaké máte vize se školou do budoucna?

Ráda bych udržela ZUŠ na stávající úrovni, která je velmi slušná. Dalším cílem je se udržet v systému škol a rozhodně nedopustit, aby poklesla úroveň vzdělávání v ZUŠ, chceme nadále zůstat školní institucí. Pravidelně postupujeme v materiálním zabezpečování a ve vybavenosti školy, od nových oken, dveří, střechy, revizí elektřiny až po novou fasádu na hlavní budově, která je v plánu do budoucna. Každý rok nakupujeme nové vybavení jako jsou nástroje, lavice, počítače a podobně. V budoucnu bych se určitě ráda zapojila do dalších projektů.

Jaký máte pohled na aktuální složení pedagogů? Trápí školu v nějaké specializaci nedostatek vyučujících?

Složení pedagogů má poměrně vysoký věkový průměr, který se snažíme poslední roky snižovat. Ve škole velmi vítáme mladé pedagogy. V tanečním a literárně dramatickém oboru je obtížné sehnat kvalifikované profesionály v oboru, je to dáno také tím, že v Karlových Varech není pro tanečníky možnost pravidelného působení. Naproti tomu máme ve městě KSO, takže nemáme nedostatek kvalifikovaných pedagogů pro hudební obor. Stejně tak místní umělecká škola nás zásobuje budoucími profesionály ve výtvarném oboru.

V posledních letech pocítujeme nedostatek kvalifikovaných klavíristů a kytaristů, tento problém trápí i ostatní ZUŠ v kraji. Opět je to dáno tím, že ve městě nemají potenciální profesionálové jiné uplatnění.

Čeho si na práci ředitelky v základní umělecké škole ceníte nejvíce?

Být ředitelka na ZUŠ je prací v zajímavém prostředí se zajímavými osobnostmi. Obecně v ZUŠ vidím smysl v naplnění volnočasových aktivit pro skupinu dětí, kteří nejsou například sportovně nadaní a jsem ráda, že máme v Karlovarském kraji zázemí. Vidím to i ze strany zřizovatele, který si uvědomuje důležitost ZUŠ a chce ji i nadále zachovat.

Příloha II

Rozhovor se Zdeňkem Krámem

Pane Kráme, jak jste se vlastně dostal k hudbě a v jakém bodě jste si uvědomil, že by se jednou mohla stát vaší profesí?

K hudbě jsem se dostal skrze svého strýce harmonikáře a trumpetistu a jednou se mě rodiče zeptali, zda bych nechtěl chodit na akordeon a já jsem souhlasil. Začal jsem tedy chodit do LŠU v Žatci. Poté mě začal strýc učit na trumpetu a vzápětí jsem měl dva obory. V 15 letech jsem se přihlásil na Vojenskou hudební školu Víta Nejedlého v Roudnici nad Labem v roce 1975. Již v 16 letech založil jeden z profesorů na škole big band, a tak jsme se se spolužáky dostali okrajově k jazzu. Přijali mě na trombón a baryton, i když jsem se hlásil na trumpetu a akordeon. Škola byla čtyřletá. Po maturitě jsem byl zařazen do Posádkové hudby Karlovy Vary. V letech 1990-1992 jsem si na Pražské konzervatoři doplnil absolutorium.

Jací hudebníci či kapely Vás během studia a kariéry hudebníka nejvíce ovlivnili?

V dětství to byl určitě Louis Armstrong, jako kluka mě fascinovala jeho hra na trumpetu a inspirovala mě k hraní na tento nástroj. Později například Count Basie, Duke Ellington či Glenn Miller. Obecně mě fascinovala hudba big bandů.

Hrajete na spoustu hudebních nástrojů, který z nich Vám je nejbližší a proč?

V průběhu studia jsem se nejvíce našel v trombonu, je to můj hlavní nástroj. Dále mě stále baví akordeon a piano.

Jak jste se dostal na ZUŠ Antonína Dvořáka a jaké funkce jste během kariéry zde zastával?

V roce 1988 jsem ukončil dráhu vojenského hudebníka a uspěl jsem v konkurzu do Karlovarského symfonického orchestru. V tom stejném roce jsem dostal nabídku do ZUŠ v Nejdku a v roce 1991 mi ředitel 1. LŠU Karlovy Vary nabídl místo zde, které jsem přijal.

Učil jsem zde hlavně trombon, dále pak zobcovou flétnu, akordeon a keyboardy (EKN). V roce 2011 jsem se stal zástupcem ředitele v ZUŠ Antonína Dvořáka a byl jsem jím až do roku 2016.

Je něco, co jste během práce v ZUŠ musel obětovat?

Baví mě spolupráce s mladou generací hudebníků a vidím v tom naději. Krom času jsem tedy nic obětovat nemusel. (smích)

Kromě práce učitele v ZUŠ ještě působíte v dalších souborech, v jakých a jak dlouho?

Jak jsem již zmínil, od září 1988 působím jako trombonista v KSO. V Karlových Varech jsem byl členem různých hudebních uskupení a v roce 1986 založila skupina příznivců v čele s Milanem Hartem Big Band Karlovy Vary a v roce 1998 jsem převzal vedení tohoto hudebního tělesa. Spolupracuji také s chebským divadlem v rámci příprav muzikálové hudby.

Máte nějaké okamžiky, kterých si za dobu vaší působnosti v ZUŠ ceníte nejvíce, nebo věci, na které jste nejvíce pyšný?

Vždycky mě dovede nakopnout, když žák po dokončení ZUŠ přijme hudbu jako svůj životní koníček, to mi dělá velkou radost. Vzpomínám, jak se jeden z mých žáků na trombon účastnil výměnného pobytu v USA a na jedné celostátní soutěži získal první místo, to jsem byl pyšný.

Založil jste na škole hudební soubor Jazz Combo AD. Co Vás k tomu vedlo a jaký byl postupný vývoj tohoto hudebního souboru?

Měl jsem ambici seznamovat mladou generaci studentů naší školy s jazzovým frázováním, trochu se odpoutat od klasické hudby a zkusit se vydat touto cestou. Po revoluci jsem začal střídat jazzovou literaturu a chtěl jsem získané zkušenosti předávat dál. Pozoroval jsem, že dechovky a jim podobné soubory již nejsou v kurzu a že jazz by mohl spoustě žákům ukázat něco nového. Další motivací bylo učit žáky týmové spolupráci a souborové hře. Na big

band nebylo v ZUŠ dostatek žáků, a tak jsem založil Jazz Combo Antonína Dvořáka. Ze začátku mi vypomáhal kolega saxofonista Luboš Víšek. Pro soubor byla vyhrazena jedna hodina týdně a na hodinách jsem nejprve seznámil žáky s právě probíraným standardem a jako první jsme prošli hlavní téma. V další části byl prostor pro improvizaci, většinou založené na pentatonické stupnici a úkolem žáka bylo třeba i na třech tónech stupnice vytvořit improvizované sólo. V průběhu hodin jsem se snažil je naučit i poslouchat ostatní spoluhráče a vnímat, co hrají. Motivací pro žáky byly interní koncerty, dnes již tradiční koncerty v hotelu Imperiál, akce Den Rodin na Rolavě, nebo setkání hudebních souborů ZUŠ v Toužimi.

Příloha III**Rozhovor s Lubošem Víškem****Luboši, jak jsi se dostal ke hře na saxofon? Předcházel tomu i nějaký jiný nástroj?**

Hře na saxofon předcházela zobcová flétna a hlavní motivací byly zdravotní komplikace, konkrétně náznak astmatu a dle doktora by bylo vhodné zkusit hru na flétnu. Současně rodiče vnímali můj pozitivní vztah nejen k hudbě, ale i k různým zvukům přírody. Bylo mi tehdy 7 let a začal jsem chodit do ZUŠ Tábořské a poté na klarinet k panu učiteli Siřínkovi. Poté mě ovlivnil můj strýc, karlovarský saxofonista Milan Krajíc a ve 14 letech jsem u něj začal hrát na saxofon.

Kde všude jsi hru na saxofon studoval?

Jak jsem již zmínil, začal jsem u Milana Krajíce v rámci ZŠ a ZUŠ Šmeralova, kde jsem také začal chodit do školního big bandu. Po základní škole jsem zkusil přijímací zkoušky na Konzervatoř Jaroslava Ježka v Praze (KJJ), bohužel neúspěšně, tak jsem vystudoval 1. české gymnázium v Karlových Varech a po něm jsem se již na KJJ dostal. Konzervatoř jsem po 6 letech úspěšně dokončil.

Co tě přimělo se po vystudování konzervatoře vrátit zpátky do Karlových Varů?

Po absolvování konzervatoře jsem se vrátil zpět do Karlových Varů a důvodů bylo více. Jednou z motivací byly pravidelné koncerty a obecně zázemí na místní hudební scéně. V Praze jsem v tu dobu neměl nic jisté a život tam byl nákladnější, takže bylo rozumné se vrátit. Dalším důvodem bylo, že mám Karlovy Vary velmi rád a velkoměsto má sice svoje výhody, ale necítil jsem, že bych ho jednou přijal za svou domovinu.

Jaké jsou tvé největší hudební vzory?

Na prvním stupni ZŠ mě velice bavilo poslouchat kapelu Nirvana a snil jsem, že jednou takovou kapelu budu mít. Postupně jsem přešel k jazzové hudbě a bylo to díky desce Milese

Davise a Charlieho Parkera, jednalo se o be-bopový výběr písní ze 40. let. Dalším vzorem byl saxofonista Michael Brecker, který mě inspiruje dodnes.

Účastnil jsi se i různých zahraničních cest, mohl bys to prosím přiblížit?

V roce 2005 byla ze žáků ZŠ a ZUŠ Šmeralova a ZUŠ Antonína Dvořáka vybrána skupina žáků, která se účastnila ve Švédském Katrineholmu série koncertů v rámci výměnného pobytu. V roce 2014 jsme se s kolegy z Karlových Varů vydali do Švédska ještě jednou a odehráli jsme koncerty s kontrabasistou Georgem Riedelem, který skládá pohádkovou hudbu a mimo jiné spolupracoval i se známou spisovatelkou Astrid Lindgren. S VOŠ Bandem Milana Svobody jsme se v roce 2009 vydali do Tchajwanského Taipei a účastnili jsme se koncertu v rámci udržování diplomatických vztahů, poté jsme přeletěli do Vietnamského Hanoje k 1000. výročí založení města. Dokonce jsme nejprve museli zahrát před komisí, která nás musela schválit a až poté jsme odehráli koncert pro publikum. V roce 2012 jsme s karlovarským Repre Bandem odletěli hrát do Chicaga do místní Elmhurst College a účastnili jsme se přehlídky big bandů, i když jsme nebyli složením přímo big band. Do Chicaga nás v rámci výměnných koncertů pozval Elmhurst Big Band. V roce 2007 jsem se účastnil koncertu v Kodani na českém velvyslanectví v rámci oslav založení Československa.

V jakých hudebních souborech jsi působil nebo působíš?

Jako saxofonista jsem působil v různých big bandech a orchestrech – Big Band Milana Kozla, Big Band Milana Svobody, VOŠ Band Milana Svobody a nejvíce jsem toho nahrál v orchestru Václava Hybše. S Janem Steinsdorferem jsme měli na KJJ kapelu JSQ, byl jsem jako alternace v kapele Jana Smigmátora, občas zahraji s pražskými Timbre Music a s kapelou Laura a Její Tygři. V Karlových Varech jsem pak dlouholetým členem AS Bandu.

V ZUŠ Antonína Dvořáka působíš již přes 10 let, čeho si na práci učitele nejvíce ceníš?

Cením si povolání jako takového a flexibility, kterou nabízí, protože z pozice hudebníka je dobré mít flexibilní zaměstnání. Jako každého učitele mě pak hřeje pozorovat posun

jednotlivých žáků ve hře na nástroje. Zkrátka je dobré vidět pozitivní výsledek na konto předaných rad a zkušeností.

Příloha IV

Rozhovor s Janem Jirmáskem**Honzo, jak jsi se dostal ke hře na kytaru a kde všude jsi se věnoval studiu hudby?**

Kytara byl v podstatě můj první nástroj a dostal jsem se k ní díky otci, který mě na ní začal učit hrát, když mi bylo 10 let. Začali jsme s bratrem oba, převážně díky vlivu The Beatles a Elvise Presleyho. Později jsem se již učil sám. Po čase mě začala lákat baskytara, a tak jsem začal navštěvovat hodiny baskytary v LŠU. Jelikož jsem byl příliš mladý na studium Konzervatoře Jaroslava Ježka, začal jsem hrát na kontrabas, abych mohl studovat klasickou hudbu. Co se týče hudebního vzdělání, začal jsem tedy v Lidové škole umění a pak jsem šel do Plzně na konzervatoř. Po konzervatoři jsem šel do Mnichova na Vysokou hudební školu v Mnichově, kterou jsem po šesti a půl letech dokončil.

Působil jsi i v zahraničí, mohl bys to prosím přiblížit a zároveň jmenovat i svá tuzemská angažmá?

Půl roku jsem hrál s Mnichovskými symfoniky. V Mnichově založil můj profesor kontrabasový kvartet, který byl pojmenován Bassiona Amorosa. Ten postupem času nabídl na popularitě a sjezdili jsme s ním v podstatě celou zeměkouli a navštívili koncertní síň jako je například Carnegie Hall. Od roku 2011 působím v Karlovarském symfonickém orchestru, kde jsem se stal o 2 roky později vedoucím skupiny. Mimo kontrabas zpívám bas v Karlovarském Vocal Band Kvartetu. Také doprovázím jako baskytarista Ladislava Gerendáše.

Jak jsi se dostal na ZUŠ Antonína Dvořáka?

Na Základní uměleckou školu jsem v roce 2014 posílal životopis a poté jsem byl díky pozitivní referenci Zdeňka Kráma a ostatních kantorů přijat jako učitel kontrabasu, kytary a baskytary.

Podle čeho učíš žáky hrát na kytaru?

V podstatě se všemi žáky jsem začal se školou od Ctibora Süssera. Myslím, že je to pro začátečníky velmi dobře zpracované. Pro pokročilejší vyhledávám jednotlivé skladby, například od Alexandera Vinickyho nebo Jiřího Jirmala.

Kdo jsou tvé hudební vzory a v jakém žánru se vidíš nejvíce?

Mým celoživotním muzikantským vzorem je Antonín Gondolán, dále mám velmi rád zpěváky jako jsou nebo byli Tom Jones, Elvis Presley a Karel Gott. Z kapel pak například The Beatles. Nejbezpečněji se cítím v klasické hudbě, protože jsem ji vystudoval. Nebráním se ale ani populární nebo swingové hudbě.

Příloha V

Rozhovor s Antonínem Kadeřábkem**Pane Kadeřádku, jak jste se dostal ke hře na housle a kdo jsou Vaše hudební vzory?**

Jako malý jsem chtěl začít hrát na housle, tak mě přihlásili na housle. Ke hraní mě inspirovala moje sestra. Mými nejoblíbenějšími interprety byly během mé kariéry Antonín Dvořák a Ludvig van Beethoven, konkrétně od Dvořáka mám velmi rád Koncert pro violoncello a orchestr.

Jaká byla Vaše hudební cesta a jak jste se dostal na ZUŠ Antonína Dvořáka?

Od druhé třídy jsem chodil do karlovarské ZUŠ k Josefu Malinjakovi na housle. V roce 1973 jsem se dostal na pražskou konzervatoř, kde jsem ukončil studium v roce 1979. Během vojny jsem udělal konkurz do Karlovarského symfonického orchestru, kde jsem působil až do roku 1992. Ze zdravotních důvodů jsem angažmá ukončil a poté jsem začal vyučovat housle v ZUŠ v Nejdku. Po dvou letech jsem změnil působiště a začal jsem vyučovat na ZUŠ v Karlových Varech. V té době byl ředitelem Walter Beneš. Kromě houslí jsem vyučoval ještě hudební nauku a vzpomínám si, že pro nižší ročníky byla povinná nauka po dvou vyučovacích hodinách týdně. Na ZUŠ vyučuji dodnes a letošní rok je mým posledním, po 28 letech odcházím do důchodu. Od roku 2018 jsem kromě pedagogické práce na ZUŠ zastával také pozici zástupce ředitele po Zdeňkovi Krámovi.

Přiblížíte prosím, jak to bylo s přejmenováním školy na současný název ZUŠ Antonína Dvořáka?

V roce 1996 proběhlo přejmenování na Základní uměleckou školu Antonína Dvořáka. Základní škola ve stejné ulici rozšířila svůj název na ZŠ a ZUŠ a bylo tedy třeba školy nějak rozlišit, to bylo hlavní motivací. Na školní schůzi, kterou vedl ředitel Walter Beneš padl návrh pojmenovat školu po slavném českém skladateli a ten byl poté schválen. Následovalo vyřizování spousty příslušných dokumentů a žádostí na Ministerstva školství a kultury. Zároveň s tím bylo třeba svolení žijícího potomka, zde se nabízela příbramská větev, kde v tu dobu žil přímý vnuk Antonína Dvořáka anebo Praha, kde žil Josef Suk, další

příbuzný. Nakonec se to domluvilo s Antonínem Dvořákem III a ten přijel do ZUŠ, měl krátký projev a po souhlasu podepsal příslušné dokumenty. Škola byla přejmenována na ZUŠ Antonína Dvořáka i za přítomnosti karlovarského primátora Lokvence.

Jak to bylo s Vaším působením v pozici leadera školního orchestru?

Po Jiřím Štruncovi jsem převzal v roce 2013 smyčcový orchestr. Soutěže byly upozaděny a orchestr byl převážně interní záležitostí ZUŠ. Hraní v orchestru je podle mě důležité pro každého smyččáře, protože se kromě solové hry naučí i spolupráce s dalšími hudebníky. Již během působení Jiřího Štrunce jsem vedl smyčcový soubor. Po mě převzala orchestr Ivana Valentová v roce 2017. Repertoár byl zaměřen převážně na vážnou hudbu v různých úpravách a aranžích. Do dnešních dní vedu již zmíněný menší smyčcový soubor, který je v podstatě něco jako příprava pro hraní ve větším smyčcovém orchestru ZUŠ AD.

Příloha VI

Rozhovor se zakladatelkou a ředitelkou Karlovarské růžičky Jaromírou Jakubcovou

Paní Jakubcová, jste ředitelkou soutěže Karlovarská růžička, v jakém roce jste ji založila a kdy probíhá?

Je tomu skutečně tak, soutěž jsem založila v roce 1993 a je tedy vyhlašována již více než 20 let. Koná se v jarních měsících mezi březnem a květnem a jsou pro ni vyhrazeny dva dny, pátek a sobota. S organizací mi pomáhá Šárka Hružová a Lada Duspivová.

Mohla byste popsat průběh a podmínky soutěže?

V průběhu let se podmínky měnily, ale ne nijak výrazně. V roce 1993 byli účastníci rozdělení do třech kategorií pro klavíristy do 7, 9 a 11 let. Bylo tomu tak z důvodu, že v zemi probíhala ještě Mezinárodní mozartovská soutěž, která měla kategorie velmi podobné a chtěli jsme se odlišit. Od roku 1994 se pak kategorie změnilly a zůstaly tak dodnes, vše posunuto o rok dál.

Repertoár je volný a je třeba zmínit, že jsme jedna z mála soutěží, která to takto má. Při výběru tedy nejsou žáci ani učitelé omezováni mantinely klasické hudby. Jedinou podmínkou, na které trváme, je hra z paměti. Abychom alespoň nějak repertoár omezili, zvolili jsme časovou dotaci 2-4 minuty pro první kategorii, 3-5 pro druhou a 4-7 pro třetí. Později jsme to ještě pozměnili na 2-5 minut pro první kategorii, 3-6 pro druhou a 4-9 pro třetí. Soutěž se koná v ulici Šmeralova, na hlavní budově naší ZUŠ. Vítěze určují porotci, kterých je každý rok proměnlivý počet, bývá jich však zpravidla 3 až 5, z nichž jeden porotě předsedá. Body jsme se rozhodli nezveřejňovat, aby to některým méně úspěšným nebylo líto. Pokud mají zájem, můžou si je vyslechnout od poroty soukromě.

Ovlivnila nějak Růžičku pandemie koronaviru? Změnilo to počet účastníků?

Epidemie nás ovlivnila hodně, dva ročníky jsme museli zrušit a letos máme poměrně málo přihlášených účastníků. Doufáme, že se to do budoucna zlepší, protože se v minulosti těšila

Růžička velké popularity, jednou, v 90. letech, nám přijelo 105 dětí a tuto hranici jsme stanovili jako maximální. Také jsme museli účastníky odmítat kvůli přeplněné kapacitě, průměrně však bylo kolem 70 až 80 dětí. Letos se přihlásilo pouze 23 žáků. V roce 2020 jsme měli Růžičku pořádat, ale kvůli pandemii byla na poslední chvíli zrušena. Vraceli jsme tedy peníze za přednášky, kterých už tehdy bylo pouze 30. Další ročník jsme se ani nepokoušeli plánovat, vyjde nám to až letos.

Je soutěž mezinárodní?

Ano, účastníci jezdí i z Německa, Slovenska či Chorvatska.

Jaké ceny jsou připraveny pro vítěze a kdo bude letos v porotě?

Jelikož je růžička symbolem Karlových Varů, tak první tři ceny jsou „zkamenělé“ růžičky. Pro první tři výherce máme připravené i dorty. Další, co se umístí, tak dostávají čestné uznání a pro všechny účastníky pak máme připraveny malé drobnosti a diplom s oceněním. Vítězové se také v minulosti účastnili společného koncertu v hotelu Imperial, který navazoval po Růžičce, ten se však letos konat nebude. Letos bude porotě předsedat David Mareček, dalšími porotci budou Maxim Averkiev a Peter Toperczer mladší.

Byli v soutěži nějakí hráči, kteří se poté začali hudbě věnovat naplno a stala se jejich profesí?

Ano, mnoho mladých muzikantů pak v hudbě pokračovalo a dovolím si jmenovat Lukáše Klánského, syna profesora Ivana Klánského. Ten zvítězil dokonce třikrát za sebou.

Příloha VII

Výkaz o základní umělecké škole z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy

11.10.21 18:50

Tisk výkazu

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
11.10.2021 18:49:44/691012555/109.81.208.189

S 24-01

VÝKAZ o základní umělecké škole podle stavu k 30. 9. 2021

Základní umělecká škola

Obec Karlovy Vary PSČ 36005
Ulice Šmeralova 489/32 Č. p.

Rok	Měsíc	Resortní identifikátor práv. osoby	Identifikační číslo školy (IZO)	
2021	09	691012555	108018521	
Správní úřad	Území	Typ	Zřiz.	Počet odlouč. pracovišť
D41030	CZ0412	F10	2	0

I. Žáci na základních uměleckých školách celkem

a	Číslo řádku	Počet celkem	z toho dívky	ze sl. 2 v oboru				
				tanečním	výtvarném	literárně dram.	hudebním s výukou	individuální skupinovou
	b	2	3	4	5	6	7	8
Žáci celkem	0101	930	X	69	260	67	534	0
z toho dívky	0102	677	X	61	204	47	365	0
z ř. 0101 žáci s příznakem PO s kódem NFN	0102c	0	0	0	0	0	0	0
Absolventi za minulý školní rok	0103	81	60	3	31	2	45	0

Údaje o studiu dospělých se zahrnují pouze do odd. VI, v odd. I - V se neuvádějí.

Ř. 0102c: Uvádí se počet žáků, kterým jsou ve vykazující ZUŠ poskytována podpůrná opatření s kódem NFN.

II. Žáci přípravného a základního studia - I. stupeň

a	Číslo řádku	Počet celkem	z toho dívky	ze sl. 2 v oboru				
				tanečním	výtvarném	literárně dram.	hudebním s výukou	individuální skupinovou
	b	2	3	4	5	6	7	8
Přípravné studium ke vzdělávání - ročník 1.	0201	27	23	0	21	0	6	0
Přípravné studium ke vzdělávání - ročník 2.	0202	65	55	5	8	8	44	0
1. ročník	0203	149	113	12	30	16	91	0
2. ročník	0204	137	105	6	39	16	76	0
3. ročník	0205	113	79	10	24	10	69	0
4. ročník	0206	83	53	6	17	3	57	0
5. ročník	0207	74	55	9	27	5	33	0
6. ročník	0208	66	44	4	20	3	39	0
7. ročník	0209	67	47	1	37	0	29	0
Celkem (ř. 0201 až 0209)	0210	781	574	53	223	61	444	0
Absolventi za minulý školní rok	0211	65	49	3	29	0	33	0

III. Žáci rozšířeného studia - I. stupeň

a	Číslo řádku	Počet celkem	z toho dívky	ze sl. 2 v oboru				
				tanečním	výtvarném	literárně dram.	hudebním s výukou	individuální skupinovou
	b	2	3	4	5	6	7	8
1. ročník	0301	X	X	X	X	X	X	X
2. ročník	0302	0	0	0	0	0	0	0
3. ročník	0303	0	0	0	0	0	0	0
4. ročník	0304	0	0	0	0	0	0	0
5. ročník	0305	0	0	0	0	0	0	0
6. ročník	0306	0	0	0	0	0	0	0
7. ročník	0307	0	0	0	0	0	0	0
Celkem (ř. 0301 až 0307)	0308	0	0	0	0	0	0	0
Absolventi za minulý školní rok	0309	0	0	0	0	0	0	0

Ⓜ MAGISTRÁT MĚSTA KARLOVY VARY Č.dop.:

Č.j.:

Došlo: 12 -10- 2021 Zprac:

Počet listů: 2 / Počet příloh: 1

Spis. znak: Skart. znak: Skart. lhůta:

..10.21 18:50

Tisk výkazu

i.10.2021 18:49:44/691012555/109.81.208.189

IV. Žáci přípravného a základního studia - II. stupeň

a	Číslo řádku	Počet celkem	z toho dívky	ze sl. 2 v oboru				
				tanečním	výtvarném	literárně dram.	hudebním s výukou	
							individuální skupinovou	kolectivní
b	2	3	4	5	6	7	8	
Přípravné studium ke vzdělávání	0401	4	2	0	0	0	4	0
1. ročník	0402	55	43	9	19	0	27	0
2. ročník	0403	45	33	2	12	3	28	0
3. ročník	0404	29	16	5	4	1	19	0
4. ročník	0405	16	9	0	2	2	12	0
Celkem (ř. 0401 až 0405)	0406	149	103	16	37	6	90	0
Absolventi za minulý školní rok	0407	16	11	0	2	2	12	0

V. Žáci rozšířeného studia - II. stupeň

a	Číslo řádku	Počet celkem	z toho dívky	ze sl. 2 v oboru				
				tanečním	výtvarném	literárně dram.	hudebním s výukou	
							individuální skupinovou	kolectivní
b	2	3	4	5	6	7	8	
1. ročník	0501	0	0	0	0	0	0	0
2. ročník	0502	0	0	0	0	0	0	0
3. ročník	0503	0	0	0	0	0	0	0
4. ročník	0504	0	0	0	0	0	0	0
Celkem (ř. 0501 až 0504)	0505	0	0	0	0	0	0	0
Absolventi za minulý školní rok	0506	0	0	0	0	0	0	0

VI. Studium dospělých v základních uměleckých školách celkem

a	Číslo řádku	Počet celkem	z toho dívky	ze sl. 2 v oboru				
				tanečním	výtvarném	literárně dram.	hudebním s výukou	
							individuální skupinovou	kolectivní
b	2	3	4	5	6	7	8	
Studující celkem	0601	73	71	0	73	0	0	0
Absolventi za minulý školní rok	0603	16	16	0	16	0	0	0

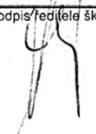
Údaje z tohoto oddílu se dále nerozepisují do oddílu I - V.

VII. Evidenční počet učitelů

a	Číslo řádku	Fyzické osoby		Přepoč. na plně zam.	ze sl. 8 v oboru			
		celkem	z toho ženy		tanečním	výtvarném	liter.dram.	hudebním
b	2	3	4	5	6	7	8	
Interní učitelé	0701	49	28	33,8	1	4,4	1,4	26,9
z toho začínající	0701a	0	0	0	0	0	0	0
Externí učitelé	0702	0	0	0	0	0	0	0
Uvádějící učitelé	0704	0	0	X	X	X	X	X

Ř. 0701a: Uvede se počet učitelů v 1. roce praxe učitele od vstupu do léto pedagogické profese.

Ř. 0704: Uvádí se počet učitelů, kteří jsou pověřeni podporovat profesní rozvoj začínajících učitelů uvedených v ř. 0701a.

Odesláno dne: 11.10.2021 18:49:44	Razítko školy: Základní umělecká škola Antonína Dvořáka, Karlovy Vary, Smeralova 32, příspěvková organizace Sídlo: Smeralova 489/32, 360 05 Karlovy Vary IČO: 071 10 596 DIČ: CZ07110596 Tel.: 353 549 879	Podpis/ředitele školy: 	Výkaz vyplnil (jméno): Ingrid Ahneová Telefon (vč. linky): 736514002 E-mail: reditel@zusad.cz
--------------------------------------	---	---	--

Příloha VIII

Fotografie – Učitelský sbor při návštěvě Arama Chačaturjana v roce 1970⁶¹

Příloha IX

Fotografie – Pan učitel Karas a kytarové trio T. Hrdina, P. Koranda a L. Hrdina ve školním roce 1981-82⁶²

⁶¹ HRŮZOVÁ, PACHOVSKÝ, RICHTER, VLASATÝ: 60 let základní umělecké školy Antonína Dvořáka Karlovy Vary. Karlovy Vary: ZUŠ Antonína Dvořáka, 2006, s. 8

⁶² Kronika 1. LŠU Karlovy Vary ze školního roku 1981-82

Příloha X

Fotografie – Dobová fotografie dětského pěveckého sboru⁶³

Příloha XI

Fotografie – Dobová fotografie žáků smyčcového oddělení⁶⁴

⁶³ Dobová fotografie z archivu ZUŠ Antonína Dvořáka

⁶⁴ Dobová fotografie z archivu ZUŠ Antonína Dvořáka

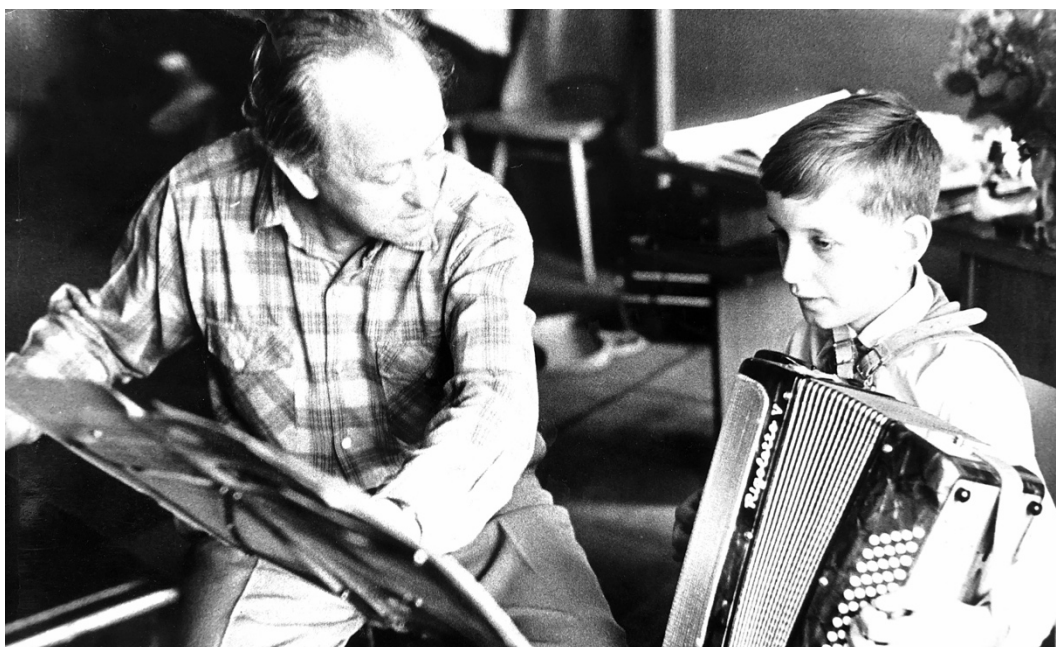
Příloha XII

Fotografie – Dobová fotografie žáků výtvarného oboru⁶⁵

Příloha XIII

Fotografie – Dobová fotografie žáka navštěvujícího hodiny akordeonu a jeho učitele⁶⁶

⁶⁵ Dobová fotografie z archivu ZUŠ Antonína Dvořáka

⁶⁶ Dobová fotografie z archivu ZUŠ Antonína Dvořáka

Příloha XIV

Fotografie – Výměnný koncert Symfonického orchestru mládeže Lidové školy umění v Jeně
/NDR/ v 1. LŠU Karlovy Vary⁶⁷

⁶⁷ Kronika 1. LŠU Karlovy Vary ze školního roku 1966-67

Příloha XV

Program koncertu – Slavnostní koncert k 30. výročí založení hudební školy v Karlových Varech v roce 1977⁶⁸

Úterý 13. prosince 1977 v 19 hod. – Dvořákova síň Lázní III.

S L A V N O S T N Í K O N C E R T

k 30. výročí založení hudební škol
v Karlových Varech

Program

Zahájení a uvítání hostů	ředitel 1. LŠU dr. Zdr. Pachovský
Slavnostní projev	okr. školní inspektor J. Diviš
Pozdravy hostů	Dr. Eva Müllerová, VÚP Praha
	G. Gommel, zást. ředitele Volkskunstschule Jena /NDR/
Předání plakátů a darů	J. Šťastná, předseda ZV ROH

==

Bedřich Smetana: Menuet	Smyčcový orchestr 1. LŠU
Josef Haydn: Serenáda	řídí uč. Zdeněk Chochola
Johann Sebastian Bach: Air	
Nikolaj P. Rakov: Symfonieta - 2. část	
Pugnani - Kreisler: Preludium a Allegro	Vítek Černochoch, housle uč. V. Černochochová, klavír
Sergej Prokofjev: Sonáta č. 7, op. 83	
Allegro inquieto	
Andante caloroso	Joža Lokajiček, klavír
Precipitato	sólista KSO

Jan Zich: Symfonie A dur	Komorní orchestr učitelů
Georg Fridrich Telemann: Suita	řídí uč. Zdeněk Chochola
Josef Hadn: Koncert D dur - Allegro	sólisté: Jaroslava Kubisková,
Wolfgang Amadeus Mozart: Malá noční hudba	/uč. LŠU St. Role/ klavír
	Jan Vychvil /učitel
Průvodní slovo: dr. Zdeněk Pachovský	LŠU Nejdeček/violoncello

⁶⁸ Kronika 1. LŠU Karlovy Vary ze školního roku 1977-78

Příloha XVI

Fotografie – Jazz Combo AD na interním koncertě v hotelu Imperial v roce 2014⁶⁹

Příloha XVII

Fotografie – Smyčcový orchestr ZUŠ Antonína Dvořáka na koncertě v hotelu Imperial⁷⁰

⁶⁹ Fotografie z vlastních archivů

⁷⁰ Fotografie z nástěnky v budově Šmeralova

Příloha XVIII

Fotografie – Přípravný smyčcový soubor ZUŠ Antonína Dvořáka⁷¹

Příloha XIX

Fotografie – Stepařská třída Adama Jelínka⁷²

⁷¹ Fotografie z nástěnky v budově Šmeralova

⁷² Fotografie z nástěnky v budově Šmeralova

Příloha XX

Fotografie – Žáci literárně–dramatického oboru při představení *Blíží se, blíží vánoční čas*⁷³

Příloha XXI

Fotografie – Dětský pěvecký sbor *Berušky*⁷⁴

⁷³ Fotografie z nástěnky v budově Šmeralova

⁷⁴ Fotografie z archivu Lady Duspivé